

TIMPUL SECERIȘULUI

Îți mulțumesc, frate Williams. Bună dimineața, prieteni. Este un privilegiu să fiu în dimineața aceasta aici. Ascultând introducerea care s-a făcut, m-am simțit și mai mic, și îi sunt recunoscător pentru că mi-a dat ocazia să vin în Phoenix.

Îmi amintesc că atunci când am venit prima dată aici aveam șaptesprezece ani. Cred că am mai crescut de atunci.

Azi-dimineață m-am plimbat prin Phoenix și abia puteam face deosebirea, atât de bine seamănă cu Tucson. În locurile unde erau doar plante de deșert, au apărut moteluri, magazine și așa mai departe. Desigur, aceasta mă face să văd că am îmbătrânit.

În timp ce stăteam lângă fratele Valdez, i-am zis: „Frate, îmbătrânesc. Îmi dau seama că s-au adunat milele la bord.” Dar el mi-a răspuns: „Stai să ajungi ca mine.” Am fost surprins să aflu că este cu doisprezece ani mai mare decât mine. Atunci m-am simțit mai bine și l-am întrebat:

„De câți ani predici Evanghelia, frate Valdez?”

„De cincizeci de ani.”

Eu eram un copil când el predica, așa că i-am zis: „Aș vrea să preiei tu serviciul din dimineața aceasta, frate Valdez, pentru că eu sunt mai tânăr și nu-mi place să mă urc la amvon și să le vorbesc bătrânilor.”

„Dar tu de ce crezi că am condus atâta ca să ajung aici?” mi-a răspuns el râzând.

Deci sunt recunoscător pentru fratele Valdez. El mi-a spus că are aici o casă de odihnă, ceea ce este foarte bine. Eu apreciez aceasta. Fratele m-a invitat să-l vizitez când pot. Este aici, lângă New River. Nu știu dacă cineva dintre voi știe unde este, dar dacă este un Valdez în spate, este în ordine.

De fiecare dată când vin la o convenție, întâlnesc pe cineva care a fost vindecat în timpul serviciului. Astfel, când am stat la masă azi dimineață, am văzut o soră scumpă care se numește Erb, și venea din Michigan. Fiul ei face anunțurile la stația de aici, iar ea mi-a povestit cum a fost într-o adunare în Flint, Michigan. Spunea că era foarte grav bolnavă, dar deși își luase număr de rugăciune nu a fost chemată. Și am înțeles că Dumnezeu a vindecat-o azi dimineață, chiar aici, pe această femeie.

Ascultând-o, am spus: „Ce timp! Într-un oraș numit Phoenix. Phoenix înseamnă ceva ce se ridică din nimic, din ruine. Ei bine, același lucru ți s-a întâmplat și ție în dimineața aceasta. Dumnezeu te-a ridicat dintr-o sănătate șubredă și ți-a dat una bună.”

Am auzit că seara trecută au fost multe apeluri telefonice.. Acum sunt vecin cu voi, trăiesc în Tucson, iar apelurile au fost atât de multe, încât de multe ori a trebuit să mă rog pentru oameni la telefon, fiindcă își lăsau numerele.

Printre ei a fost și o femeie de optzeci și șapte de ani, o creștină bătrână. Dar de un timp nu mai era în toate mințile, așa că ieșea pe stradă și striga să vină poliția pentru că i-a furat cineva copilul. Eu nu am cunoscut-o niciodată, dar era o bătrână scumpă care își pierduse mințile.

Billy a sunat, iar după ce a vorbit cu ei mi-a spus:

„Du-te repede la rugăciune pentru că doamna este foarte grav și ei cred că va muri, pentru că deja nu mai judecă limpede.”

Am pus receptorul jos, apoi m-am dus în camera cealaltă și m-am rugat. După doar câteva minute, femeia a adormit, iar când s-a trezit era perfect sănătoasă și normală, și a servit cina cu pui, prăjituri și înghețată. Da.

Vedeți? Dumnezeu este suveran. El este atât de real. Tu nu trebuie să fii aici, ci trebuie doar să ceri. Cred că cel care a condus rugăciunea din dimineața aceasta sau poate fratele Valdez, a spus în rugăciunea sa: „Nu avem de ce să nu cerem, dar dacă nu o facem este pentru că nu credem.”

Apreciez felul în care a cântat tânăra acesta. Noi, cei mai bătrâni, am remarcat sinceritatea lui când a mărturisit cum L-a cunoscut pe Isus.

În ce privește acest quartet și cântările lor... Între penticostalii care odată erau cuprinși de Duhul Sfânt, astăzi totul a devenit un spectacol, în loc să fie ceva sfânt și sincer. Dar am apreciat sinceritatea acestor băieți și doresc ca Domnul să-i binecuvânteze.

Eu nu prea apar la televizor, pentru că după cum știți sunt împotriva acestui lucru.

Noi am închiriat o casă în Tucson și vom locui acolo până când Domnul ne va ajuta să avem casa noastră. Doamna care ne-a închiriat-o este o prietenă creștină, și are în casă și televizor. Ei bine, voi știți cum sunt copiii: aleargă repede să se uite la ceva. Astfel, într-o dimineață, fiica mea care este aici, m-a chemat să mă uit cum cântă un quartet sau ce era.

Ei bine, eu sunt un bun critic. Îmi pare rău că sunt așa, însă nu pot fi altfel decât așa cum am fost făcut de El. Dacă aș face ceva contrar felului în care am fost făcut, aș fi un fățarnic. Deci, vreau să fiu așa cum sunt, deși cred că critic prea mult. Adevărul este că am critica în inimă din cauză că totul pare un scenariu de Hollywood și nu am văzut nimic sfânt acolo. Dimpotrivă, ei cântau acele cântări în ritm de rock și erau încălțați cu papuci aurii. Oare Evanghelia a devenit un

spectacol? Dacă este așa, eu nu vreau să am de-a face cu așa ceva, ci vreau ceva ce este real și autentic și așa vreau să rămână.

Motivul pentru care am venit în sala aceasta din Phoenix este că sala este mai mare, iar când merg în biserici mai mici, o mulțime de oameni rămân afară fiindcă nu este loc. Astfel, m-am gândit să mă ocup chiar eu de locul de adunare și ne vom întâlni aici pentru un mic serviciu Evanghelic, în care ne vom ruga pentru bolnavi și vom face alte lucruri.

Doresc ca frații mei de aici și păstorii din Phoenix să știe că am ales acest loc ca să putem fi toți în același loc, și sunt sigur că vom avea un timp minunat în această convenție. Veți auzi vorbitori mari, cum este de exemplu acest frate Cash din Hamburg. Câți l-ați auzit vorbind? Cu siguranță este ca un taifun. Da. Scuzați-mă, n-ar fi trebuit să spun așa. El este un frate, dar nu știu cum ați putea să mă ascultați pe mine după ce l-ați ascultat pe el. Nu știu cum face, dar poate predica fără să ia aer. A predicat sus și jos și peste tot în jur, și pot spune că acest om este un caracter deosebit.

Sunt sigur că o să vă placă și de fratele din California, cum se numește? i-am uitat numele. Este un vorbitor puternic și cred că vă va face plăcere să-l ascultați. Vor mai fi și alți vorbitori ca fratele Roberts.

Sunt atât de recunoscător când mă gândesc la textul care îmi vine în gând acum. Odată, David privea chivotul Domnului care se afla în cort. El stătea lângă profetul acelei zile, Natan, și a zis: *„Este drept ca eu să locuiesc într-o casă de cedru și chivotul legământului Domnului meu să locuiască în cort?”*

Atunci Natan i-a răspuns: *„Fă tot ce-ți spune inima, căci Dumnezeu este cu tine.”* Vedeți? Atât a știut să-i spună. Dar în seara aceea, Domnul a venit la proroc și i-a spus:

„Du-te și spune robului Meu David: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Te-am luat de la pășune, de la oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel;

am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, și ți-am făcut numele mare, ca numele celor mari de pe pământ.” (2Samuel 7.8-9).

Și mă gândeam: „Aici este harul lui Dumnezeu pentru David.” Apoi mi-am zis: „Și eu am primit privilegiul să fiu socotit în numărul unor astfel de oameni, acum, la sfârșitul istoriei omenirii, în această zi în care trăim.” Domnul să vă binecuvânteze din belșug.

Prietenul meu, fratele Valdez, mi-a spus:

„Frate Branham, eu trebuie să plec la zece și un sfert, așa că te las pe tine la încheiere, ca să nu te deranjez.” El a fost în adunare mai devreme.

Eu sunt mai încet la vorbire, pentru că trebuie să mă gândesc când vorbesc. Îmi notez textele, dar trebuie să mă întorc, să mă gândesc ce mi-a spus Domnul să spun, și să-L aștept pe El. Deci sunt mai încet, dar sper să nu vă țin prea mult în dimineața aceasta.

Eu l-am întrebat pe fratele Williams cât timp am alocat, pentru că am aici un text din care aș putea vorbi treizeci de minute, după care îi voi lăsa liberi pe oameni. Dacă este posibil, aș vrea să țin o lecție, ceva ce cred că v-ar folosi, ceva la care ați putea să vă gândiți și după ce plecați acasă.

Desigur, eu nu m-am trezit azi-dimineață la patru fără douăzeci, numai ca să fiu văzut, pentru că nu-mi pasă dacă sunt văzut de cineva sau nu. Am venit aici de ieri și am studiat textele din Scriptură pe care mi le-am notat și pentru care m-am

rugat sincer, și sper că acest lucru va fi cuiva de folos.

Noi nu avem timp pentru spectacol și scenarii, ci trebuie să trecem la treabă, fiindcă cred că Isus va veni foarte curând.

Știu că ceea ce spun este înregistrat, și probabil mulți vor avea banda aceasta, dar trebuie să spun că de multe ori sunt înțeleș greșit. Acesta este motivul pentru care oamenii mă întrebă de multe ori: „În lumina aceasta ai vrut să te referi la lucrul cutare?” Uneori spunem ceva, dar trebuie să știi cum să abordezi problema respectivă și să folosești cuvinte potrivite ca să se înțeleagă ce ai vrut să spui.

Uneori spun lucruri care sunt contrare cu credința cuiva, dar eu am un mesaj din partea Domnului. Aceasta face ca unii să spună că ar fi din partea diavolului, în timp ce alții cred că este ceva fără sens, dar pentru mine este Viața.

Atunci când spun unele lucruri sau când îi tai și îi rănesc pe oameni, nu o fac ca să par diferit, și nici nu vreau să fac aceasta, ci vorbesc în Lumina ziditoare a lui Dumnezeu. O spun în Lumina în care vreau ca oamenii să-L cunoască mai bine pe Dumnezeu. Și nu le spun ca și cum acele lucruri ar veni de la mine, ci ca pe ceva venit de la Dumnezeu.

Uneori, la aceste convenții se întâmplă să spun lucruri care îi rănesc pe oameni, așa că ei spun: „Eu nu cred așa!”

Acesta este motivul pentru care am spus de multe ori că atunci când mănânci un pui se poate întâmpla să dai de un os, dar cred că nici un iubitor al cărnii de pui, nu va arunca puiul pentru că a dat de un os. Dimpotrivă, va arunca osul și va continua să mănânce puiul. Același lucru este și cu plăcinta cu cireșe: dacă dai de un sâmbure, nu vei arunca toată plăcinta, ci doar sâmburele.

Astfel, dacă voi spune ceva care vi se va părea un sâmbure, ei bine, puneți-l deoparte și continuați să mâncați ceea ce credeți că este bun, fără ca eu să știu.

Eu am încrederea că Domnul va binecuvânta Cuvântul Său, pentru că am o încredințare fermă în Cuvânt și numai în Cuvânt, și acesta este Mesajul pe care mi l-a încredințat Domnul.

Noi suntem diferiți unul față de altul. Am observat că aici sunt frații mei misionari, evangheliști și păstori. Cred că sunt o sută sau mai mulți, și sunt sigur că fiecare dintre ei este mult mai calificat decât mine să stea aici și să vorbească. Dar vedeți, niciunul nu poate lua locul celuilalt și niciunul nu poate lua mesajul celuilalt, pentru că fiecare are chemarea lui.

Dumnezeu este suveran. Cine l-a putut spune lui Dumnezeu cum să facă lucrurile la început când era singur? Vedeți? Este o singură formă de Viață veșnică, iar dacă o avem, aceasta este Dumnezeu. Așadar, dacă avem Viața veșnică înseamnă că am fost cu Dumnezeu chiar atunci, și suntem o parte din El. Înseamnă că am fost și suntem atributele Lui, pentru că *„La început era Cuvântul.”*

Cuvântul este un gând exprimat. Astfel, atunci eram în gândurile Lui, dar când a exprimat Cuvântul, am devenit ceea ce suntem. Din cauza aceasta numele noastre, poate nu cele pe care le avem acum, sunt scrise înainte de întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului. Vedeți? Dar dacă nu a fost niciodată acolo, nici nu va fi vreodată, pentru că Isus a venit să-i răscumpere pe cei ale căror nume au fost scrise în Carte. Vedeți, El i-a cunoscut mai dinainte.

După cum scrie în Romani 9.20-21: Poate să-i spună lutul Olarului, fă-mă așa sau așa? Nicidecum! Dumnezeu trebuie să-și arate toate atributele Sale, și pentru că este suveran și nu-i poate spune nimeni ce să facă, a trebuit să facă un vas de cinste și unul de ocară

El ne-a făcut diferiți. Biblia spune că stelele cerului se deosebesc una de cealaltă. Și în cer este deosebire între îngeri. Astfel, sunt îngeri, serafimi și heruvimi. Și noi suntem diferiți.

Dumnezeu a făcut munți, câmpii, preerii, deșerturi, iarbă, ape, etc. Vedeți, El este un Dumnezeu al diversității. Uitați-vă la oamenii adunați aici în dimineața aceasta: unii sunt albi, alții sunt negri, maro, galbeni, roșii, etc. Toți sunt oamenii Lui, pentru că El este un Dumnezeu al diversității; și cred că la fel este cu predicatorii Lui.

Acum să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Înainte de a intra în Cuvânt, vreau să vă spun că știu că sunt cam lung în vorbire, așa că dacă trebuie să vă ridicați și să plecați, vă înțeleg.

Să ne rugăm. Dar în timp ce stăm cu capetele plecate spre țărâna pământului din care ne-a luat Dumnezeu, aș vrea să știu dacă este cineva care ar vrea să fie amintit în rugăciune. Ridicați mâna, pentru că El știe bine ce este în inima ta și după acea mână ridicată.

Scumpul nostru Tată ceresc, ne apropiem solemn de Tine, cu capetele plecate spre țărâna din care am fost luați. În timp ce ne rugăm, ne gândim că l-ai întrebat pe Avraam dacă poate număra nisipul de pe țărmul mării, după care i-ai spus să privească spre stelele cerului și să le numere. Desigur, acest lucru era imposibil. Apoi i-ai spus că sămânța lui va fi fără număr, așa cum este nisipul de pe țărmul mării și stelele cerului.

Acum capetele noastre sunt îndreptate spre nisipul din care am fost luați, iar inima privește spre cerul unde vom merge, din nisip la stele, ca sămânță a lui Avraam. Dacă suntem morți în Hristos, noi suntem sămânța lui Avraam, moștenitori împreună cu el, după făgăduință.

Astfel, noi am venit astăzi aici și am avut părtășie în jurul hranei firești, dar acum

suntem nerăbdători să ne dai Mana cerească, Hrana care întărește Viața care este în noi; fiindcă așa cum sângele ia această hrană și face tot mai multe celule și ne întărește în fiecare zi, îngăduie să-L primim pe Hristos ca El să poată intra în duhul nostru prin Cuvânt și să ne întărească pentru ceasul în care trăim.

Pentru că ziua este aproape trecută și umbrele serii se lasă, Lumina de seară este aici și curând vom auzi chemarea să ne prezentăm în cer, vrem să fim pregătiți pentru ceasul acela. Ajută-ne, Tată!

Noi știm că nici un om nu este vrednic să deschidă Cartea sau să-i rupă Pecețile, afară de Mielul care a fost junghiat înainte de întemeierea lumii. El a venit, a luat Cartea și i-a rupt Pecețile.

O, Mielule, vino în dimineața aceasta și deschide Cartea pentru noi, ca să putem privi în ea împreună cu Tine, Doamne, și să vedem ce trebuie să facem ca să fim pregătiți pentru timpul acesta.

Binecuvântează fiecare biserică, adunările care vor urma și micuța noastră adunare, să ne alăturăm celor care vin. Iar când vom pleca de aici, să spunem la fel ca cei doi care veneau pe drumul Emausului: „*Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?*” Îndură-Te, Tată, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Dacă obișnuți să urmăriți de unde vorbește predicatorul și dacă aveți Bibliile, aș vrea să le deschideți la **Matei capitolul 4**.

Dar înainte de a citi, aș vrea să vă spun cum se intitulează titlul pe care l-am ales: „**Timpul secerișului.**”

Vom lua un text din Scriptură pe care îmi voi clădi gândurile și din care voi lua și

subiectul. Deci vom citi din **Matei 4.1-10**:

„Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.

Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămânzit.

Ispititorul s-a apropiat de El, și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini.”

Drept răspuns Isus i-a zis: „Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

Atunci diavolul l-a dus în sfânta cetate, l-a pus pe streașina Templului,

și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris:

„El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.”

„De asemenea este scris,” a zis Isus: „Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.”

Diavolul l-a dus apoi pe un munte foarte înalt, l-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor, și l-a zis:

„Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.”

„Pleacă, Satano,” i-a răspuns Isus, „Căci este scris: „Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești!”

Aș vrea să mă întorc puțin la versetul 4: **„Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”**

Voi lua ca subiect cuvintele: **„...orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”**

Să țineți minte aceste cuvinte în timp ce vom vorbi.

Așa cum am spus de dimineață, Isus a zis odată: *„Eu sunt Pâinea vieții.”* (Ioan 6.48). Aceasta s-a întâmplat la sărbătoarea Paștilor, când evreii mâncau koșerul lor în amintirea manei care a căzut în pustie, beau apă dintr-o fântână, ca amintire a Stâncii din pustie, și petreceau un timp minunat.

Atunci Isus a strigat din mijlocul lor: *„Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mana în pustie timp de patruzeci de ani și toți au murit.*

Dar Eu sunt Pâinea venită de la Dumnezeu din cer. Dacă cineva va mânca din ea, nu va muri.” Iar în ce privește stânca, El a spus: *„Eu sunt Stânca din care au băut părinții voștri.”*

„Cum,” au spus ei, *„Tu n-ai nici cincizeci de ani și zici că l-ai văzut pe Avraam. Acum știm că ai drac și ești nebun.”* (Ioan 8.57).

Și Isus a zis: *„Înainte să fie Avraam, sunt Eu.”* Vedeți? „Eu sunt” era Stâlpul de Foc din rugul aprins care a vorbit cu Moise. Dacă privim cuvântul acesta gramatical, El

nu a spus: „Eu am fost,” nici: „Eu voi fi,” ci: „Eu sunt,” adică la prezent.

Cum ar putea fi acest Om, Pâinea vieții? El a spus: „Trupul Meu este Pâinea.” Deci cum putea fi acest Om, Pâinea? Este ciudat, dar pe noi nu ne-a uimit.

Oamenii din timpul Lui erau nedumeriți, pentru că nu știau cum putea fi Omul acela, Pâinea. De asemenea, în Ioan 1.1 și 14, ni se spune: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Deci Cuvântul a devenit Pâine. Cuvântul și Pâinea trebuie să fie Același, pentru că Isus este Cuvântul și El este Pâinea.

Putea El să fie Pâinea și Cuvântul? Acest lucru este ciudat pentru mintea firească, dar nădăjduiesc că în dimineața aceasta nu există printre noi o gândire firească, ci numai gândirea spirituală care înțelege ceea ce vrea Tatăl să ne spună aici. Vedeți, aceste cuvinte erau ciudate, dar în același timp erau adevărul biblic.

Ei ziceau: „Poate fi Omul acesta Pâine?” Chiar și Josephus și alți istorici au pus această întrebare. Acum scriu o carte cu comentariile mele privind primele patru capitole din Apocalipsa și sper să o aveți cât de curând. Va fi o carte mare. Apoi voi scoate o broșură cu fiecare epocă a Bisericii.

Eu am studiat Istoria Bisericii și am găsit că unul dintre istoricii timpurii spunea că „Acest Isus din Nazaret care a vindecat bolnavii, a murit, iar ucenicii Lui L-au dezgropat și I-au mâncat trupul.” Vedeți? Ei credeau că ucenicii i-au dezgropat trupul, iar la Cina Domnului mâncau trupul Lui. De fapt aceasta facem la Cină, dar în mod simbolic, pentru că El este Cuvântul.

În același timp, aici este un text în care Isus a spus: *„Trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine...”* (Luca 24.44). Înțelegeți?

Acum am vrea să scoatem din gândirea noastră tot ce este contrar cu această Scriptură. Niciodată, sub nici o formă, să nu lăsați deoparte această Scriptură! Nu lăsați nici un Cuvânt din Ea! Stați pe Scriptură!

Dumnezeu trebuie să judece într-o zi lumea, iar dacă o va judeca după o biserică, prin care o va face? Unii spun: „Prin biserica catolică.” Bine, dar prin care dintre ele, fiindcă și catolicii sunt mai despărțiți decât noi. Astfel, sunt tot felul de linii: romano-catolici, greco-catolici, ortodoxe, etc. Și atunci pe care dintre toate aceste biserici catolice o va folosi? Vedeți?

Dacă o va face prin biserica protestantă, pe care o va lua, pentru că fiecare diferă de cealaltă. Așadar, dacă El va judeca lumea, va trebui să aibă un Etalon după care s-o judece, altfel ar fi nedrept să ne lase să trăim această viață fără un Etalon după care să fim judecați. Ar fi drept? Deci trebuie să fie un Etalon.

Biblia spune că El va judeca lumea prin Isus Hristos, și aici citim că Isus este Cuvântul, iar Evrei 13.8 spune că *„El este Același ieri, azi și în veci.”* Așadar, El va judeca biserica după atitudinea ei față de Hristos, care este Cuvântul.

„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4.4). Nu din gura unui om, nu de la un seminar, nu de la o biserică, ci din gura lui Dumnezeu. Prin aceasta trebuie să trăiască omul și numai prin aceasta; nu prin propria sa interpretare, ci prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Tu spui: „Aici este o greșeală.” Dacă este, atunci Dumnezeu este răspunzător pentru ea. El mi-a spus să spun aceasta și aceasta trebuie să spun.

Acum este ceva ciudat cu privire la Omul care este Pâine și Cuvânt, așa că haideți să cercetăm acest lucru ca să vedem ce aflăm, fiindcă toată Scriptura este adevărată și nu poate fi încălcată. Fiecare text din Scriptură se va împlini. Indiferent cât pare de ciudat, Ea se va împlini întotdeauna.

Ce s-ar întâmpla dacă vreunul din frații din vechime sau străbunii noștri ar veni astăzi aici și ar vedea televiziunea? Poate cineva a prorocit în vremea aceea că va veni un timp când vom putea auzi un glas în jurul lumii și poate că cei care l-au auzit, au spus despre acel proroc: „Sărmanul și-a pierdut mințile.”

„Va veni un timp când culorile vor juca în aer și vor apăsa un buton și veți putea vedea oamenii mișcându-se pe un ecran, peste tot în jurul lumii.” Auzind aceasta, ei au spus probabil: „Ce poate spune, sărmanul de el!”

Și iată că în dimineața aceasta noi avem aceste lucruri chiar în sala aceasta.

Înainte de a merge mai departe, vreau să vă fac conștienți de faptul că Dumnezeu este în locul acesta; că Autorul acestui Cuvânt este aici.

Astfel, nu contează cât ești de bine îmbrăcat, câte diplome ai, ce mașină conduci, în ce casă locuiești sau câtă educație ai, fiindcă Dumnezeu Se uită la inima ta. El se uită la inimă și chiar ea ne judecă, fiindcă este scris că „*din prisosul inimii vorbește gura.*” (Matei 12.34). Dacă nu este așa, este numai fățarnicie.

Prin această sală trec ființe umane, trec oameni veniți din toată lumea și glasurile cântă chiar acum. Vedeți, voi sunteți limitați în simțuri și vedere, dar folosind tubul, cristalele sau ce este în televizor, când îl pornești toate acele unde sunt comprimate sau deviate în acel tub și astfel puteți vedea pe cineva care este în Australia, în Africa de Sud, India sau oriunde ar fi. Poți sta aici și pe ecranul acela poți vedea chiar și culorile hainelor pe care le au, culoarea pomilor, mișcările pe care le fac, etc. Porniți numai televizorul și vedeți dacă nu este așa.

Ascuns de ochii noștri, același lucru se întâmplă chiar acum aici. A trecut pe aici când Avraam a auzit Glasul lui Dumnezeu zicând: „Uită-te la stele!”

A fost aici când s-a urcat Ilie pe Muntele Carmel; a fost aici când a trăit Adam, dar ei l-au descoperit doar acum.

Așa este prezent Dumnezeu aici și la fel îngerii, iar într-o zi va fi la fel de real cum este acum televiziunea sau altceva, fiindcă Duhul ne va duce în acea Viață nemuritoare. Atunci vom înțelege, așa că vom vorbi din Cuvântul Lui.

Lăsați-L pe marele Creator Dumnezeu, să vorbească prin natură. Luați-L mai întâi din natură și întoarceți-vă apoi în Cuvânt. Natura funcționează după Cuvânt, pentru că Dumnezeu este Creatorul naturii. Natura a fost prima mea Biblie, așa că L-am găsit pe Dumnezeu în ea.

Grâul este un produs al naturii, iar pâinea care susține trupul este făcută din el. Natura deține multe secrete, iar prima dată când L-am descoperit pe Dumnezeu a fost atunci când am observat natura. Am văzut că acolo trebuia să fie ceva. Eu nu am nici o pregătire și din cauza aceasta vorbesc mult despre natură. Desigur, eu nu susțin analfabetismul, dar încerc să vă fac să înțelegeți că nu este nevoie de educație ca să-L cunoști pe Dumnezeu.

Ioan Botezătorul a fost premergătorul lui Hristos când a venit din pustiu. Noi am învățat că a fost dus în pustiu la vârsta de nouă ani și a stat acolo pentru că slujba lui era foarte importantă. Tatăl lui a fost preot, și probabil i-a spus: „Ioan, tu îl vei prezenta pe Mesia și știi că fratele cutare îl întruchipează perfect.” Dar Ioan a trebuit să se îndepărteze de așa ceva, să meargă singur în pustiu și să trăiască acolo, pentru că trebuia să fie alegerea lui Dumnezeu cu privire la Mesia, nu alegerea omului. Astfel, el a plecat în pustiu la vârsta de nouă ani.

Când a revenit din pustiu, la vârsta de treizeci de ani, predica lui nu era ca a unui teolog. Astfel, el n-a folosit cuvinte elevate, ci a folosit cuvinte din natură și i-a numit pe oamenii din biserica timpului său, „*pui de năpârci*,” (În Biblia engleză scrie: „generație de vipere.”).

Vedeți? Aceasta a văzut el în natură: șerpi; și îi ura pentru că erau veninoși. În colții lor au o otravă mortală și așa a numit el biserica aceluia timp: „șerpi veninoși, cine v-a învățat să fugiți de mânia care vine? Nu încercați să spuneți: „Noi aparținem acolo, sau noi suntem metodiști, bapțiști, prezbitrieri sau altceva. Nu ziceți aceasta fiindcă vă spun că Dumnezeu poate să ridice din aceste pietre copiii lui Avraam.”

El a folosit și securea în pustiu, așa că a zis: *„Securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc.”* (Luca 3.9). Vedeți, el nu putea să taie pomul cu roade, fiindcă din roadele aceluia pom trăia, dar tăia pomul care nu aducea roade. O, dacă treceți prin Scriptură, toată este atât de inspirată încât totul se învâрте în jurul lui Isus Hristos. Vedeți, *„...orice pom care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc.”* Deci, Ioan își avea mesajul din natură.

Noi am văzut că Isus a spus: *„Eu sunt Pâinea vieții. Omul va trăi cu fiecare Cuvânt și Eu sunt Cuvântul.”* Deci ne întoarcem din nou în natură. Eu am observat de foarte multe ori că trebuie să fac aceasta.

Natura funcționează după aceleași reguli. Astfel, în timpul când vedeți păsările că se adună, merg în câmp și mănâncă, sau când vedeți că vitele sunt risipite pe câmp și mănâncă, puteți arunca firul în apă pentru că peștele va mușca.

Dar când păsările se adună toate în pomi și vitele stau într-un colț, poți scoate undița din apă pentru că nu vei prinde nimic. Aceasta pentru că natura funcționează întotdeauna după aceleași reguli.

Tot așa funcționează și Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu face totul după aceleași reguli. Astfel, la început, când omul a păcătuit și a pierdut părtășia cu El, Dumnezeu a hotărât că îl va salva prin vărsarea sângelui unui nevinovat, și nu și-a schimbat niciodată hotărârea. Noi am încercat să introducem educația în aceasta, să-i împingem pe oameni înăuntru, să-i atragem înăuntru, dar El rămâne

Același. Da, El Se întâlnește cu credinciosul sub sângele vărsat.

Deci nu putem face un Consiliu Mondial al Bisericilor unde să-L poată întâlni toți. Aceasta nu va funcționa; nu a funcționat și nu va funcționa niciodată. De aceea sunt împotriva acestui sistem. Dumnezeu are deja un sistem.

Voi ați auzit spunându-se astăzi: „Toate bisericile se vor uni împreună și va fi un Consiliu Mondial al Bisericilor, pentru că și Isus S-a rugat să fim toți una.” Vedeți, aceasta este gândirea firească, fără Duhul.

Isus a spus: *„Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine...”* (Ioan 17.21). El nu S-a rugat ca cineva să preia conducerea asupra altcuiva, nici ca o denominațiune să fie deasupra celeilalte sau ca un om să fie deasupra altui om, ci ca voi să puteți fi una cu Dumnezeu așa cum Hristos și Dumnezeu erau una. El era Cuvântul, și Isus S-a rugat ca noi să fim Cuvântul și să-L reflectăm pe El. Aceasta a fost rugăciunea Lui.

Vedeți cum a strecurat Satan aceasta în gândirea firească? Dar Isus nu S-a rugat niciodată ca noi să ne adunăm toți și să avem un anumit crez sau ceva. De câte ori fac aceasta, ei se îndepărtează tot mai mult și mai mult de Dumnezeu.

El vrea să fim una cu Dumnezeu și Dumnezeu este Cuvântul. Astfel, fiecare trebuie să fie una cu Dumnezeu în inima lui.

Deci toate lucrurile lucrează în felul acesta. Așa Îl găsim uneori pe Dumnezeu, dacă privim în natură. Succesiunea anotimpurilor Îl adevăresc pe Dumnezeu. De acolo am văzut că există o viață care iese afară primăvara și își trăiește viața, produce o sămânță, moare și se duce în pământ, apoi vine în înviere și totul este un ciclu. Noi am putea vorbi ore în șir despre aceasta.

Mă gândesc cât de diferit este lucrul acesta față de ceea ce cred frații misionari din India. Ei cred în reîncarnare și spun că mori ca om și te întorci ca pasăre sau animal, dar aceasta nu corespunde cu natura.

Natura spune că soiul de sămânță care intră în pământ, răsare din nou. Vedeți? Același Isus care S-a dus jos, a revenit. Aleluia! Astfel, când acest trup va cădea în pământ, nu va reveni ca o floare sau altceva, ci va reveni ca om. Noi vedem în natură cum merg lucrurile, cum trebuie să treacă prin iarnă, să putrezească, dar viața din interior este păstrată (dacă acolo este viață).

Dacă acea sămânță nu a fost germinată, nu se va mai ridica; nu poate s-o facă pentru că nu este nimic care să se ridice.

În lume sunt două biserici: biserica firească și biserica duhovnicească, și toți se numesc creștini, dar biserica firească nu poate învia, pentru că merge în acest Consiliu Mondial al Bisericilor.

Dar creștinul învie ca să se întâlnească cu Hristos, fiindcă este Mireasa care trebuie să se întâlnească cu El. Natura ține aceste taine și noi le putem vedea dacă stăm și le observăm. Și vedem că creștinătatea vorbește adevărul despre moarte, îngropare și înviere.

Noi putem trăi firește numai dacă mâncăm ceva ce a murit. Altfel nu putem trăi.

Odată, un vegetarian mi-a spus: „Frate Branham, eu am avut foarte mare încredere în tine până când te-am auzit spunând că mănânci ouă și șuncă la micul dejun. Cum este posibil ca un om evlavios să mănânce așa ceva?”

„Dar ce este rău în aceasta?” l-am întrebat eu.

Toate lucrurile sunt necurate dar sunt sfințite de Cuvântul lui Dumnezeu și de rugăciune. Biblia spune: *„Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă... Dumnezeu a făcut bucatele ca să fie luate cu mulțumiri de către cei ce cred și cunosc adevărul.”* (1Timotei 4.6,3).

Apoi l-am întrebat: „Tu nu mănânci nimic mort ca să trăiești?”

„O, nu, domnule!”

„Tu nu poți trăi decât dacă mănânci ceva ce a murit. Astfel, dacă mănânci pâine, a trebuit să moară grâul; dacă mănânci legume, ele trebuie să moară. Chiar și dacă bei lapte, mor acele bacterii, ceea ce înseamnă că tu nu poți trăi decât prin substanțe moarte.”

Și dacă trebuie să moară ceva ca noi să putem trăi fizic, cu cât mai mult a trebuit să moară ceva ca să putem trăi veșnic! Este nevoie de moarte. Pâinea!

Isus a spus: *„Eu sunt Pâinea...”* dar El nu este pâinea de grâu pe care o mâncăm noi, ceea ce înseamnă că sunt două feluri de vieți care sunt susținute de pâine.

Deci știm că El nu a fost grâu, ci a fost carne, ceea ce înseamnă că trebuie să fie două feluri de viață. Așa cum am spus, noi știm că grâul moare ca să trăim fizic. Isus, Cuvântul Pâine, a murit pentru ca noi să trăim veșnic. El era Cuvântul Pâine. Să nu uitați aceasta! Ca să dovedim că cuvintele lui Isus sunt adevărate, trebuie să privim cum este în natură.

Acum haideți să ne întoarcem la Scriptură ca să găsim textul de bază. În Eden, Dumnezeu a dat primei familii Cuvântul Său ca să trăiască prin El. Ei trebuiau să trăiască cu fiecare Cuvânt. Prima familie care a fost pe acest pământ, a avut Viața veșnică atâta timp cât au stat pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Acesta a fost Planul Său și El spune: „*Eu sunt Dumnezeu și Eu nu Mă schimb.*” (Maleahi 3.6). Planul Lui nu a fost ca omul să trăiască printr-un crez, printr-o organizație sau prin niște reguli omenești, ci prin fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

Deci, să ne întoarcem în Geneza. Cuvântul „Geneza” înseamnă „Începutul.” Noi am văzut că Dumnezeu a dat familiei Lui, Viața veșnică atâta vreme cât au stat în Cuvântul acesta și au trăit acest Cuvânt. Dar când L-au încălcat, a fost ruptă o singură verigă din Lanțul făgăduințelor, și moartea, care era și ea o făgăduință, i-a lovit.

Este un lanț și el atârna deasupra iadului. Când un credincios devine formalist și trăiește un cuvânt care este contrar acestui Cuvânt, își întrerupe părtășia cu Dumnezeu. O singură verigă ruptă provoacă aceasta.

Să țineți minte că credința voastră în acest Cuvânt este ca un lanț. Tăria unui lanț este cât veriga lui cea mai slabă. Așa este. Dacă toate verigile lui sunt tari, va rezista, dar dacă în Cuvânt este ceva de care vă îndoiiți, ceva despre care spuneți: „Aceasta era pentru apostoli și pentru zilele care au trecut,” când Scriptura spune că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci,*” nu lăsați ca aceasta să fie veriga slabă! Întăriți lucrul acesta și înveliți-vă viața în El, fiindcă este singurul care vă va scăpa de flăcările iadului. Așa este.

Țineți minte că prima familie, Adam și Eva, care au rupt acest lanț, nu au încălcat o propoziție și nici trei cuvinte, ci numai un singur Cuvânt. Omul va atârna deasupra iadului pentru fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Acolo este hotărâtă destinația veșnică a fiecărui om. Noi atârnam de acest lanț, iar dacă în el este amestecată și o verigă a crezului, acela este punctul în care lanțul este slab. Acolo a fost și veriga slabă a lui Adam și Eva: „hotărât că...” Dar sigur a vorbit Dumnezeu! Și dacă Dumnezeu a spus așa, așa rămâne.

El își ține și Cuvântul Său care spune: „*În ziua în care vei mânca, vei muri.*”

(Geneza 2.17). În ziua în care vei primi în tine și altceva în afară de Cuvântul curat al lui Dumnezeu, vei fi despărțit de Dumnezeu. Acum urmează ceva tare și vă rog să fiți atenți. Observați! Un singur Cuvânt spus de Dumnezeu în prima carte din Biblie, un singur Cuvânt l-a despărțit pe om de lanțul Vieții veșnice.

Este ca și cum un om ar atârna în aer prins de un picior... Tu atârni chiar de partea cea mai de jos, iar dacă rupi lanțul, indiferent unde, ești gata! Să țineți minte aceasta!

Biblia spune că *„orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.”* (Matei 18.16). Vom ajunge imediat la cele trei ispite ale lui Isus; la cele trei ispite prin care pot cădea predicatorii; la cele trei ispite la care a căzut biserica; la trei ispite la care cade organizația și la trei ispite la care cade individul.

Toate sunt în trei ca și neprihănirea, sfințirea și botezul cu Duhul Sfânt; Tată, Fiu și Duh Sfânt, pentru că totul este desăvârșit în trei.

Acum observați! Primul lucru pe care l-a dat Dumnezeu copiilor Săi ca să trăiască prin El, a fost Cuvântul Lui care este Adevărul. Apoi, la mijlocul Bibliei, Isus a spus: *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Apoi, în Apocalipsa 22.18-19, vorbește chiar Isus și spune: *„Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă cineva va adăuga sau va scoate un singur Cuvânt din cartea aceasta, va fi scoasă partea lui de la Pomul Vieții.”*

Vedeți, nu este traiul nostru bun, fiindcă acesta ne este dat pe deasupra. Nu este credințioșia față de biserica noastră, aceasta este pe deasupra; dar lucrul cel mai important este să stai cu acest Cuvânt. Nu mânca altceva decât acest Cuvânt! Stați cu El, pentru că acest Cuvânt este El! Acum haideți să privim mai atent.

Pâinea vieții firești este făcută din grâu recoltat, acela pe care dacă îl îngropi în

pământ, va răsări. Grâul compromis nu va răsări. Noi știm cu toții aceasta. Fratele Sothmann care stă aici, cultivă grâu în Canada și știe că nu poți pune grâu cu defect în pământ și să te aștepti la o recoltă bună, fiindcă gândacul sau ce este în bob, mănâncă mai întâi viața din el.

Știați că viermele care urmează să distrugă trupul vostru, este deja acolo în voi? Iov spunea: „*Chiar dacă viermii ar distruge trupul meu...*” Puneți un trup într-un sicriu sigilat, fără aer, și totuși va fi mâncat de viermi.

Sau dacă iei mălai sau făină și o lași puțin, va face găze. Ce este aceasta? Acea găză este acolo de la început.

Bobul de grâu trebuie să fie unul sănătos și fără cusur; trebuie să fie un grâu de soi. Nu poate fi un hibrid, fiindcă atunci când răsare și vrei să-l semeni din nou, grâul tău este terminat. Un bob de grâu hibrid nu va rodi din nou. Nu poate, deoarece viața din el a fost luată atunci când a fost hibridat.

Aceasta s-a întâmplat și cu bisericile. Au fost hibridate cu lumea și de aceea după orice trezire care vine, nu mai poate veni alta. Orice biserică ce s-a organizat, a murit exact în punctul acela, fiindcă a lăsat lumea în sistemul ei. În istorie nu există nici o mărturie care să ne confirme că vreo biserică s-a mai ridicat după aceasta, ci a murit chiar atunci. De ce? Pentru că a fost hibridată.

Nu puneți un episcop ci lăsați-L pe Duhul Sfânt să conducă! Duhul Sfânt a fost trimis să țină departe buruienile și celelalte și nu privește la ce crede episcopul, supraveghetorul sau altcineva. Este nevoie de Duhul Sfânt să țină biserica în condiția ei. Noi vedem că El a fost acel Cuvânt desăvârșit.

Adam a avut șansa să aleagă Cuvântul și să trăiască, sau să nu creadă Cuvântul și să moară, iar noi avem aceeași șansă. Dacă Dumnezeu l-a pus pe Adam pe Cuvânt și numai pe Cuvânt, iar pe noi ne-ar așeza pe un crez sau pe ceva de felul acesta,

ar fi nedrept în judecata Lui și nu Și-ar dovedi nici sfințenia și nici suveranitatea Sa. Dar faptul că l-a pus pe fiecare om pe aceeași bază ține de suveranitatea Sa, pentru că El este Dumnezeu și nu Se poate schimba. Astfel, El face întotdeauna ceea ce a făcut la început și nu-și schimbă niciodată Planul. Îl mărește, dar nu-l schimbă niciodată, ci continuă la fel.

Adam a avut o șansă, iar dacă ar fi ținut de Cuvânt, ar fi trăit, dar pentru că nu a ținut de Cuvânt, a murit.

Pentru noi este la fel. Dacă stăm pe Cuvânt, trăim, pentru că El a spus că „*omul va trăi cu fiecare Cuvânt.*” Dar dacă nu facem aceasta, murim, murim spiritual. Desigur, putem face gălăgie, putem sări, putem striga, dar aceasta nu este Viață, nu este trăire. Eu sunt misionar și am văzut păgânii sărind și strigând mai mult decât creștinii și cu pretenții că își cunosc zeii mai bine, etc., dar cu toate acestea, ei nu trăiesc, ci așa cum spune Biblia: „*le merge numele că trăiesc, dar sunt morți.*”

Adam a făcut compromis cu un cuvânt al lui Satan și a murit. Și dacă Dumnezeu nu l-a trecut cu vederea pe Adam, la început, nu ne va trece nici pe mine sau pe tine. Noi trebuie să rămânem numai la Cuvânt, pentru că este scris: „*Dumnezeu să fie găsit adevărat, și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.*” (Romani 3.4).

După ce Adam a fost încercat cu Cuvântul și a căzut, Dumnezeu a continuat să caute în creația Lui să găsească un Om care să trăiască Cuvântul pentru timpul lui. Vedeți, Dumnezeu Și-a împărțit Cuvântul în fiecare epocă, deoarece a putut face aceasta.

El este Infinit, Atotștiutor și Omniprezent, de aceea știe toate lucrurile și poate fi prezent peste tot. Fiind Atotștiutor și cunoscând toate lucrurile, El poate fi prezent peste tot. În felul acesta ne-a hotărât mai dinainte, prin cunoștința Sa mai dinainte și nu pentru că a dorit ca persoana cutare să fie salvată, iar persoana cutare să fie pierdută. Înțelegeți?

Astfel, prin cunoștința Sa mai dinainte, a putut hotărî totul mai dinainte.

El face ca totul să lucreze spre slava Sa. Astfel, attributele Lui sunt manifestate spre slava Lui. Unul este vas de cinste și altul este un vas de ocară, dar Dumnezeu le face pe toate. „*Așadar, nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.*” (Romani 9.16). „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl. Și tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine, la Cuvânt.*” (Ioan 6.44,37).

În Apocalipsa scrie că atunci când au fost rupte Pecețile, acolo era o Carte care se afla în mâna Celui ce stătea pe tron, a lui Dumnezeu. Și nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, nu s-a găsit nimeni vrednic să ia Cartea aceea și să se uite în ea. Ioan a plâns din cauza aceasta, pentru că aceea era Cartea răscumpărării.

Aseară un frate și o soră au cântat cântarea „Mă întreb dacă Ioan m-a văzut și pe mine când toate popoarele s-au adunat. Oare m-a văzut?” Sigur că da. Dacă numele tău a fost în acea Carte.

Și numele lui Ioan era în Ea, și a plâns mult pentru că nu s-a putut apropia nimeni s-o ia. Apoi unul dintre bătrâni i-a zis: „*Nu plânge; Iată că Leul din seminția lui Iuda,... a biruit ca să deschidă Cartea și cele șapte peceți ale ei.*” (Apocalipsa 5.5).

Atunci Ioan s-a uitat după un Leu care să iasă de după perdea, dar a ieșit un Miel, un Miel care a fost înjunghiat înainte de întemeierea lumii. El a văzut un Miel plin de sânge care a venit și a luat Cartea din mâna dreaptă a Celui ce stătea pe tron și a spus tot ce era în Ea. Aceasta este Cartea completă a răscumpărării, iar El i-a răscumpărat pe toți cei care au fost scriși în Ea, nu în afara ei.

Tot ce a avut început are și sfârșit, dar dacă tu ai Viața veșnică, nu ai nici început și nu poți avea nici sfârșit. De ce aceasta? Pentru că suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu, attribute ale gândurilor Lui și Cuvântul Lui. Deci, dacă numele tău este scris în acea Carte, nu vei avea un sfârșit al Vieții.

Mielul a venit și i-a răscumpărat pe toți; dar nu pe toți cei care se pretind creștini, nu pe cei care încearcă să trăiască sfinți și evlavioși, ci pe cei a căror nume au fost scrise în Cartea aceea, și numai pe aceia.

Noi am văzut că Satan a cauzat căderea lui Adam prin încălcarea unui singur Cuvânt. Dar Dumnezeu a continuat să caute în creația Sa să găsească un Om care să trăiască prin fiecare Cuvânt. Primul Său om a eșuat, și el a trăit în epoca lui.

Vedeți, sunt diferite epoci despre care Dumnezeu a prorocit de la început. Acesta este motivul pentru care El a putut să spună sfârșitul încă de la început: pentru că a știut toate lucrurile. El a făcut toate lucrurile prin Isus Hristos, pentru El și după bunul Său plac.

Acum ascultați cu atenție!

Cum ar fi fost dacă Moise ar fi venit cu mesajul lui Noe? Nu ar fi mers; nu era posibil. Dar dacă Isus ar fi venit cu mesajul lui Moise? Nu ar fi mers.

Dar dacă noi am veni și am aduce mesajul metodist, mesajul baptist sau mesajul pentecostal? Nu ar merge. Eu vă pot dovedi imediat prin Cuvânt că ele au fost bune în epocile lor, dar acele epoci au trecut, iar noi trebuie să luăm la cunoștință ce spune Scriptura pentru astăzi. Prin Acesta trebuie să trăiască omul astăzi. El a încercat să găsească un Om care să trăiască întregul Său Cuvânt.

Și primul lucru pe care l-a făcut, a fost să-l încerce pe Noe. Dar Noe s-a îmbătat și a căzut.

Apoi l-a încercat pe Moise, marea Sa capodoperă, dar și el a greșit încercând să ia slava asupra sa, și din pricina aceasta nu i-a mai îngăduit să intre în țara făgăduită.

Apoi a venit David care reflecta marele Mileniu și urma să arate ce era Împăratul lui. Dumnezeu i-a jurat lui David că îl va ridica pe fiul lui pe scaunul său de domnie, pentru că el era „*un om după inima lui Dumnezeu.*” El a făcut lucruri bune: a dărâmat altare, i-a bătut pe filistenii și a stat pe Cuvânt, dar în final a fost înnebunit de o femeie frumoasă și ca urmare a încălcat porunca, a pierdut Cuvântul și a săvârșit adulter. Vedeți? El era un om după inima lui Dumnezeu și totuși a greșit.

Și Moise l-a dezamăgit la fel ca ceilalți, dar viețile lor erau reflecția Celui ce urma să vină.

Eu scriu acum o carte despre Apocalipsa și pentru că gramatica mea este foarte săracă, am un om care se pricepe foarte bine și știe care este diferența dintre nume și prenume, lucru pe care eu nu-l știu. Dumnezeu îmi dă ce trebuie scris, iar el le pune corect ca să poată fi citite și înțelese. Și omul acesta care corectează, mi-a spus: „Frate Branham, în epoca bisericii Pergam, Isus a spus: „*celui ce va birui, îi voi da Luceafărul de dimineață.*” Cum poate să-i dea Luceafărul de dimineață, când chiar Isus a spus că El este Luceafărul de dimineață?”

Vedeți, sămânța lui Avraam este reflectată prin stele. Ele diferă unele de altele, așa cum și noi suntem diferiți unul de altul, iar Isus este acel Luceafăr de dimineață mai strălucitor decât toate celelalte stele. Dar în Apocalipsa 1, Îl găsim cu șapte stele în mână. El a tălmăcit aceste cuvinte și a spus: „*Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici.*” (v. 20).

„Dar cum se poate aceasta dacă ei au Luceafărul de dimineață?”

„Stelele din mâna Lui erau doar reflecția Luceafărului de dimineață, fiindcă mesagerul aceluia timp avea Cuvântul.” El este Cuvântul, iar mesagerul avea partea de Cuvânt pentru timpul lui. Astfel, oamenii care sunt gata să se îndepărteze de sistemele și lucrurile lumesti și să umble cu El, văd reflecția Luceafărului de dimineață prin mesagerul acelei epoci.

Și așa cum a lucrat prin Noe, Moise și așa mai departe, reflectând Vechiul Testament, în final totul ajungând la Unul, la fel va fi și la sfârșitul epocilor Bisericii: va ajunge din nou la Isus, pentru că El este Cuvântul.

Ca și creștini, noi Îl reflectăm numai pe El, așa cum luna reflectă soarele în absența lui. Astfel, credinciosul Îl reflectă pe Fiul lui Dumnezeu în absența Lui; este Lumina Bibliei, adevărul Scripturii în viețile noastre, Cuvântul care face lumină în întuneric. Voi sunteți candelile așezate pe un deal, dar nu sunteți soarele, ci o candelă, iar candela înlocuiește soarele în absența lui, dând o anumită cantitate de lumină.

Noi suntem copiii lui Dumnezeu, fiii și fiicele lui Dumnezeu, prin Duhul, cu măsură, dar El Îl avea fără măsură. Noi suntem o stea care strălucește și noi toți împreună suntem o lumină în lume, dar El este Soarele care își reflectă Lumina spre fiecare stea. Aleluia! Eu cred, Dumnezeu să ajute necredinței mele.

În final a venit Cel desăvârșit. El a venit să fie ispitit în toate felurile, ca și noi. Biblia spune că a fost ispitit ca Noe; a fost ispitit ca Moise; a fost ispitit ca restul.

Dacă am avea timp, am putea arăta lucrul acesta, dar nu avem timp, pentru că nu vreau să vă țin mult. Dar El a fost ispitit la fel.

Satan nu-și schimbă tactica, dar nici Dumnezeu n-o face; se schimbă numai epocile.

Deci Satan a pătruns la prima familie de pe pământ, a lui Dumnezeu. Nu ratați aceasta! Cum a ajuns el la prima familie? Prin nici o altă cale decât încălcând Cuvântul, fiindcă ei erau întăriți după acel Cuvânt. O, dacă am putea găsi acea spărtură!

Așa a pătruns în fiecare epocă a Bisericii și a apucat credincioșii printr-o spărtură: „Eu cred că Biblia este adevărată, dar lucrul acesta nu îl cred.” Asta este. Trist, dar pe acolo a intrat.

Vedeți? „...*fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4).

Și în final a venit El, ca să fie ispitit exact ca și restul. Priviți cum atacă Satan de fiecare dată la fel. Astfel, a încercat să-l dea pâine, așa cum a făcut cu Eva: „Dacă vrei să mănânci, ia din aceasta!”

Vedeți? Aceasta face cu fiecare organizație și cu fiecare individ: încearcă să vă dea lucruri firești la care să puteți privi. Și cu aceasta vă duce!

„Privește biserica aceasta mare! Privește câte milioane se duc acolo! Biserica noastră este cea mai mare din oraș; chiar și primarul vine acolo. Păstorul nostru este un om deștept. El are diplomă de DD, LD și PH.D.”

Păi, un preot catolic îl poate acoperi cu diplomele lui! El are de învățat șaiszeci și ceva de cărți vechi ca să-și obțină diploma, în timp ce tu abia cunoști Biblia! Deci, nu încercați să vă comparați educația.

De fapt, aceasta face lumea: tot timpul încearcă să facă comparații. Nu vă comparați cu lucrurile lumii și nu vă comparați cu bisericile, ci comparați-vă cu Biblia!

Necazul este că aceasta facem și noi astăzi; aceasta este problema cu noi, bisericile pentecostale. Aceasta este problema cu corurile și cântăreții pe care îi avem și care se poartă ca la Hollywood. Hollywood-ul sclipește, dar Evanghelia strălucește. Este o mare deosebire între a sclipi și a străluci. Hollywood-ul sclipește de haine, de Rickies, Eickete și Ricoces, dar Dumnezeu strălucește prin smerenia

credinciosului, indiferent cât de neșcolit este. El strălucește în smerenie, nu sclipește ca la Hollywood.

Satan a încercat vechea lui tactică pe Isus, pe Moise și pe restul și va încerca să vă facă și pe voi să acceptați ceva măreț care sclipește.

Aceasta îmi amintește de vremea când eram copil și mergeam cu tata la vânătoare de ratoni. Tata folosea etichetele acelea strălucitoare cu care erau învelite țigările.

Astfel, luam un butuc, făceam o gaură în el și îl puneam în locul pe unde umbla ratonul. În gaura aceea din buștean introduceam eticheta de la țigări și o legam așa cu niște nailon, pentru că ratonul este atras întotdeauna de ceva sclipitor. Când răsărea luna și vedea eticheta sclipind, ratonul își băga laba după ea s-o apuce, și chiar dacă era prins, nu-i dădea drumul.

Așa este și cu unii membri ai bisericii: chiar dacă știe că este prins, el nu se lasă de lucrul acela. „Dacă o fac, mă vor da afară din organizație.” Aceasta înseamnă moartea lui, dar cu toate acestea se ține de ea și nu-i dă drumul. Asta-i tot.

Satan a încercat aceeași tactică cu Isus și a încercat să-L facă să mănânce și altceva în afară de Pâinea Cuvântului, dar Isus i-a spus: *„Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine...”* Vedeți? El a încercat să-L facă să-l asculte.

Și voi puteți face ce vreți. Puteți să acceptați sau nu. Și ratonul putea să dea drumul la acel lucru și să-și tragă laba afară, dar și-a ținut-o acolo. Așa procedează și o mulțime de creștini nominali: ei nici măcar nu vor să audă de aceasta, nici nu vor să vină să asculte. Ei bine, mergeți mai departe și veți vedea ce se va întâmpla.

Acum observați! Satana a încercat să-L facă să mănânce și altceva în afară de

Pâinea Vieții cu care ar trebui să trăiască fiecare om. Dar Isus a stat pe Cuvântul Tatălui. O, el nu a lovit-o pe Eva, nu l-a lovit pe Moise și nu l-a lovit pe niciunul din ei, ci l-a lovit pe Cel care a reflectat fiecare Cuvânt. Dar Isus a stat cu Cuvântul și a refuzat doctrinele seminariilor teologice, cu noua lor lumină și cu experiența lor. Da, domnilor. Satan n-a putut să-l spună lui Isus așa cum i-a spus Evei: „O, hotărât că nu...” sau: „O, cu siguranță Dumnezeu va fi în uniunea noastră, în Consiliul Mondial al Bisericilor! Sigur, va fi, pentru că vrea să ne unim, vrea frățietate.” Vrea, dar cu El, nu cu lumea! Frățietate cu El și închinare cu El, fiindcă pentru aceasta a murit.

Isus S-a întors spre Satan cu „Așa vorbește Domnul!”

Acum priviți credinciosul trecând prin aceleași încercări. Când vede că stai pe Biblie: „Da, eu cred Biblia și nu mă unesc cu nici un crez și lucru de acolo.. Eu voi sta cu Biblia.” Dacă nu te poate prinde în vreun fel, vreau să observați ce i-a făcut lui Isus a doua oară. Priviți!

Dacă nu te poate prinde, te va trimite la unul din seminariile lui, unde Satan este interpretul, ca să fii învățat de teologii lui. „O, spune el, „zilele minunilor au trecut! Oamenii aceia sunt niște eretici!” El vă trimite acolo.

Poate zici: „Stai puțin, frate Branham!” Da, haideți să stăm puțin. Tu spui: „Nu cumva aceasta este doar o presupunere?” Nu, domnilor, nu este.

Isus a spus: „*Când va veni Duhul Adevărului, El vă va aduce aminte lucrurile pe care vi le-am spus și vă va descoperi lucrurile viitoare.*” (Ioan 16.13). Aici este Biserica umplută cu Duhul adevărat, care stă pe Cuvânt și reflectă Cuvântul, pe Dumnezeu pe pământ. Înțelegeți? El nu are nevoie de nici un teolog, pentru că Cuvântul Lui nu are nevoie de interpretare personală. Vedeți? El Își interpretează personal Cuvântul, prin adevărea și dovedirea Lui că este Adevărul.

Când biserica metodistă v-a spus că nu puteți avea Duhul Sfânt așa cum L-au avut ei în ziua Cincizecimii, voi nu i-ați dat atenție, ci ați mers mai departe și ați primit Duhul Sfânt. Vedeți?

Aseară am vorbit cu un predicator baptist despre trinitate și i-am spus că aceasta este doar o terminologie. Atunci un alt predicator de la seminar a spus:

„Domnule Branham, tu încerci să-i faci pe oameni să creadă o religie apostolică.”

„Bineînțeles, pentru că este singura care există,” am răspuns eu.

„La ce școală ai fost, domnule?”

„Pe genunchi, fratele meu. Acolo am stat: la genunchiologie, nu la teologie. Acolo L-am găsit pe El.”

„Domnule Branham vrei să spui că botezul cu Duhul Sfânt există și astăzi, așa cum a fost în ziua Cincizecimii?”

„Biblia spune că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci; și Isus Hristos a venit de Rusalii.” O, da, Același!

„Eu voi ruga pe Tatăl să vă trimită un alt Mângâietor, care este Duhul Sfânt... Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.” „Da, domnule,” i-am spus eu, „El a venit în ziua Cincizecimii. Da, El a venit și a locuit în ei în forma Duhului Sfânt, Isus Hristos în forma Duhului Sfânt, așa cum înțelegem dumnezeirea.”

Vedeți, Satan nu a avut nevoie de teologia lui.

Și acest predicator mi-a spus: „Domnule Branham, eu vin de la școala cutare și sunt foarte bine pregătit.”

„Aud tot timpul programul vostru,” i-am răspuns eu.

„Noi am fost bine pregătiți și pot să-ți spun că Duhul Sfânt a fost numai pentru ucenici.”

„Păi, Biblia spune că în odaia de sus au fost o sută douăzeci. Cine are dreptate, voi sau Cuvântul?” Și am adăugat: „Filip s-a dus, le-a predicat samaritenilor și i-a botezat în Numele lui Isus Hristos, dar Duhul Sfânt nu venise încă peste ei, fiindcă Petru avea cheile. Astfel, ei au trimis după el la Ierusalim, iar când a venit și și-a pus mâinile peste ei, S-a pogorât Duhul Sfânt și peste ei. Biblia spune că a venit Duhul Sfânt.

Apoi, Petru, cu o vedenie și cu cheile, s-a dus în casa lui Corneliu și în timp ce le vorbea, Duhul Sfânt a venit, S-a pogorât peste ei și au început să vorbească în limbi, să proorocească și să-L preamărească pe Dumnezeu. Atunci Petru a spus: *„Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi?”* Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.” (Fapte 10.47-48).

Apoi, după treizeci de ani a venit Pavel pe coasta Efesului, iar acolo a întâlnit niște bapțiști care aveau o mare trezire: aveau loc lucruri mari și ei strigau și îl lăudau pe Domnul. Pavel a vizitat biserica aceea în care erau vreo douăzeci de oameni, printre care Acuila și Priscila, Apolo, un avocat convertit care dovedea cu Biblia că Isus era Hristosul.

Ei aveau o mare bucurie și o mare adunare. După ce a fost eliberat din închisoare

pentru că scosese afară un duh de ghicire, Pavel, care era acolo în slujba Domnului, s-a dus acolo să-i asculte, iar la final le-a zis: „Acesta este un om mare, dar ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?” Voi credeți că L-ați primit când ați crezut, dar Pavel a întrebat: „*Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?*” Și ei i-au răspuns: „*Nici nu am știut că a fost dat un Duh Sfânt.*”

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

„Am fost botezați cu botezul aceluiași om care L-a botezat și pe Isus, adică Ioan. Am făcut botezul lui Ioan.” Vedeți?

Și el a răspuns: „Ioan a botezat spre pocăință, nu spre iertarea păcatelor, fiindcă Mielul nu fusese încă jertfit. El a botezat spre pocăință **știind** că trebuie să credeți în Cel ce urma să vină, în Isus Hristos.” Când au auzit aceasta, au fost botezați în Numele lui Isus Hristos. Apoi, Pavel și-a pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt, așa că au început să vorbească în alte limbi și să proorocească. Aceasta s-a întâmplat treizeci de ani mai târziu.

Eu l-am întrebat pe acel bărbat: „Crezi Biblia?”

„Sigur că da,” a răspuns el.

„În ziua de Rusalii, când toți strigau și îl slăveau pe Dumnezeu, iudeii l-au întrebat pe Petru: „Ce să facem ca să fim salvați?” Și Petru le-a spus:

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt

departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39). Vedeți” *„Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu va trece.”* (Matei 24.35).

Voi, pentecostalii, nu ați plecat urechea la ceea ce au spus metodiștii, bapțiștii sau prezbiterienii, fiindcă ați știut că această făgăduință a fost pentru fiecare generație, așa că ați mers mai departe. Sigur că da, așa că nu vă opriți, ci mergeți mai departe!

Aici au greșit metodiștii: ei au insistat pe sfințenie, dar s-au oprit și nu au mers mai departe, în timp ce luteranii au insistat pe neprihănire și s-au oprit acolo. Apoi s-au organizat și au murit. Aceasta este tot; acesta este sfârșitul lor.

Acum fiți atenți, fiindcă voi încerca să ne grăbim puțin. „Când va veni Duhul adevărului, vă va aminti tot ce v-am învățat, vă va arăta lucruri care vor veni și vă va adevăra fiecare Cuvânt, însoțindu-l cu semne.”

Dacă veți renunța la orice crez și la celelalte lucruri, și vă veți ține de Cuvânt, Dumnezeu este obligat să împlinească tot ce a făgăduit în Biblie. Înseamnă că atunci când faci aceasta, Se adevărește Cuvântul.

El nu are nevoie de cineva care spune: „Zilele minunilor au trecut.”

Cine este acela care poate să-mi spună că zilele minunilor au trecut când eu am fost odată orb? Aleluia! Am fost pe patul de suferință și doctorii mi-au mai dat doar trei minute de viață, dar trăiesc și astăzi. Cum pot să-mi spună ei altceva?

Odată am fost un membru căldicel, dar acum sunt umplut cu Duhul Sfânt. Dumnezeu nu are nevoie de nici un interpret. Duhul Sfânt însuși, care este Cuvântul Îl tălmăcește. El este propriul Său Interpret. Încercați-L o dată și veți

vedea că este așa. Nu dați atenție la ce spune cineva, ci faceți ceea ce a spus Dumnezeu să faceți.

Tu spui: „Eu fac aceasta.” Dar cum rămâne cu celălalt Cuvânt? Încălcarea unui Cuvânt rupe lanțul.

Acolo greșesc bisericile, chiar la acel lanț. Ele se organizează, adună toate lucrurile împreună și fac o mare denominațiune, dar ați murit chiar acolo. Dacă va fi cu voia Domnului, vom dovedi aceasta imediat prin natură și prin Cuvânt.

„Vă va aduce aminte.” El adeverește fiecare Cuvânt și noi trăim prin El. Aleluia! Trăiți prin El! „Omul va trăi prin fiecare Cuvânt, prin fiecare Cuvânt adevărat.” Isus a spus: „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.” Vedeți? Îi vor însoți. Țineți-vă de aceasta, pentru că Dumnezeu adeverește că este Adevărul.

Seminariile și teologii inspirați de Satan spun: „Nu poți să te încrezi în aceasta, pentru că aceste lucruri au fost pentru apostoli. Zilele acelea au trecut, nu mai există așa ceva. Aceasta a fost pentru apostoli să poată dovedi Evanghelia, dar astăzi avem oameni învățați.”

Ei aveau o învățătură mai bună decât avem noi astăzi. Spuneți-mi o biserică ce stă pe Cuvânt ca sinedriul în care erau preoți din stră-stră-străbunici. Dacă era sucit un singur Cuvânt din acel sul, ei erau împrășcați cu pietre. Vedeți? Ei trebuiau să stea exact pe acel Cuvânt, dar au omis un singur lucru: atunci când a venit adevăratul Cuvânt, Viața, nu L-au văzut. Acesta este motivul pentru care mulți au fost condamnați și numiți lucrători ai Satanei.

Vedeți? Când un învățăcel de la seminar îți spune că Duhul Sfânt și vindecarea divină nu sunt pentru timpul acesta, ceea ce spune el nu reflectă Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți, aceasta nu este o reflecție de la Dumnezeu, ci este reflecția unui crez; este reflecția unei doctrine din afara Bibliei.

Evrei 13.8 spune că „*El este Același ieri, azi și în veci,*” iar Ioan 14.12 spune că „*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*”

Cum veți scoate aceste cuvinte din Biblie și le veți înlocui cu altele? Prin aceasta rupeți Lanțul Vieții, pentru că omul trăiește veșnic numai cu Pâinea Vieții, în timp ce firește trăiește cu pâinea naturală. Deci aici sunt două pâini.

Dacă în voi este Duhul Sfânt, El va spune „Amin,” la fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Acum vreau să vă întreb ceva care vă va deranja. Când eram copil, mama obișnuia să ne dea ulei de castor. Nici acum nu pot să-i suport mirosul. Noi am crescut în sărăcie și hrana noastră era foarte săracă. Deci nu este de mirare că eram subnutriți. Din cauză că nu aveam cu ce să ne hrănim cum trebuie, în fiecare sâmbătă seara, mama ne puneă să luăm o doză mare de ulei de castor. Când venea la mine, mă țineam de nas și strigam: „Mamă, aceasta îmi face rău!” Dar ea îmi răspundea: „Dacă nu-ți face rău, nu-ți face nici bine. Poate și lucrul acesta va funcționa așa.

Și acum vreau să vă întreb ceva: Cum poate un bărbat sau o femeie care pretinde că este umplut cu Duhul Sfânt, care este Cuvântul, care te face o parte din El și reflectă Evanghelia timpului vostru, să nege tocmai Cuvântul pe care L-a scris?

Mie nu-mi pasă cât ești de bun. Aș putea să te duc între hotenții din Africa și să-ți arăt o viață pe care un creștin nu poate pune degetul.

Acolo, tinerele sunt testate dacă sunt fecioare, iar dacă cumva vreuna nu este fecioară, trebuie să spună numele bărbatului vinovat și sunt omorâți amândoi. Dacă s-ar întâmpla aceasta în Statele Unite, nu ar avea cine să îngroape atâția morți. Vedeți ce morală au păgânii aceia? Frații indieni de aici, pot să vă spună că mahomedanii duc o viață mult mai morală decât ne gândim noi, ceea ce înseamnă

că nu puteți să-i testați după aceasta.

Cuvântul face testarea! Fariseii erau de două ori mai smeriți decât Isus, fiindcă El S-a dus, le-a rupt bisericile, i-a lovit cu biciul și le-a răsturnat mesele.

Astfel, dacă aș ține o predică în defavoarea Lui, aș spune: Cine a venit la voi când ați fost bolnavi? Preotul vostru evlavios. Cine l-a împrumutat pe tatăl vostru când recolta lui a fost compromisă? Preotul vostru evlavios. Cine v-a binecuvântat când părinții v-au dus înaintea lui Dumnezeu? Preotul vostru evlavios. Cine te-a vizitat când ai fost în închisoare? Preotul vostru evlavios. Dar Tânărul acesta renegat, acest Isus, ce a făcut? L-a numit pe preotul vostru „șarpe”!

Vedeți, nu este după roade, ci după Cuvânt. *„Omul nu va trăi după roade, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4). El era acel Cuvânt, dar ei nu l-au văzut. Aceasta a trebuit să facă El, dar ei nu au putut să vadă pentru că nu le-a fost dată să vadă. El spunea: „Nu puteți veni la Mine!” Vedeți, sărmanii evrei aveau ochii închiși pentru că El însuși i-a orbit.

Gândiți-vă cum este să fii orb și mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru vederea pe care o aveți asupra Scripturii.

Acum observați! El era acest Cuvânt și după aceasta a fost testat. Acum vom trece prin aceste lucruri.

Când cineva spune: „Aceasta a fost pentru o altă epocă!” nu reflectă Cuvântul deoarece Biblia spune că *„El este Același ieri, azi și în veci.”* Cum este posibil ca Duhul Sfânt din tine să nege aceasta?

Pot să vă supăr puțin? (Adunarea spune: „Amin.”). Este în ordine? Ridicați mâna. Nu vă veți supăra pe mine? („Nu!”). Dacă o veți face, așa să fie.

Cum puteți voi, femeile cu părul încrêțit, să-mi spuneți că sunteți umplute cu Duhul Sfânt? Un Cuvânt! „O,” ziceți voi, „eu am vorbit în limbi!” Aceasta nu are nici o importanță! Nici că ai tălmăcit, nici că ai strigat sau ai dansat în duhul!

Cum puteți voi, bărbaților care vă numiți capul familiei, să vă lăsați soțiile să umble în pantaloni scurți, să se dea în spectacol și apoi să se numească creștine?

Păstorilor, cum puteți să vă înfățișați înaintea lui Dumnezeu fără să luați poziție împotriva acestor lucruri? Desigur, dacă veți predica în felul acesta nu veți mai aparține multă vreme vreunei grupări sau vreunui seminar, ci va trebui să căutați colaborare în altă parte. Dacă va fi cu voia Domnului, vom ajunge imediat și la aceasta.

Nu vreau să vă rănesc, pentru că vă iubesc, dar trebuie să vă spun adevărul. Dacă te-aș vedea că mergi pe un râu în jos și că există riscul să te îneci, nu-ți voi spune: „Ești un om bun!”, ci te voi avertiza, îți voi spune că ești în pericol.

După cum am spus și aseară, dacă sunt creștin trebuie să mă identific cu fiecare caracter al Bibliei. Astfel, am stat cu Noe, am predicat cu el și i-am avertizat pe oameni. Așa este. Am stat cu Ilie pe Muntele Carmel; am stat la Calvar și am fost răstignit împreună cu El, iar în ziua de Paști am înviat cu El, biruitor asupra tuturor lucrurilor. În El au fost biruite toate lucrurile firești.

Observați! El nu a adevărit și nu a reflectat atunci Cuvântul pentru această epocă. Astfel, dacă credeți Cuvântul, Dumnezeu însuși Îl va adevări așa cum a făcut atunci cu Isus. Cuvântul Pâine ne-a fost dat ca să ne hrănească: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Deci aici este Cuvântul Pâine. Să țineți minte aceasta! Aceasta este Pâinea cu care trebuie să se hrănească biserica în fiecare epocă. Aceasta este Mana ascunsă și păstrată doar pentru biruitori. Așa spune Apocalipsa, dar nu am timp să dezvolt mai mult acest lucru, pentru că mai am doar treizeci de minute.

Priviți! Când a căzut mana din cer, ea era un simbol pentru Duhul Sfânt. Sunteți de acord cu aceasta?

Dumnezeu i-a spus lui Moise să meargă, să ia un omer de mană și s-o pună în sfânta sfintelor. Dacă nu o puneau în sfânta sfintelor, se strica. Este adevărat? O umpleau viermii.

El a spus să fie pusă în sfânta sfintelor și toți preoții care aveau să vină să propovăduiască Cuvântul, trebuiau să ia și să mănânce din ea.

Aceasta urma să reprezinte acea Lumină în mâna Sa, în noua epocă a Bisericii reflectând Lumina Lui, Mana; și numai omul care a biruit complet, numai omul care a pus deoparte orice era contrar Cuvântului, putea intra la ea. Și acea Mană este Cuvântul. Oh, este Isus! *„Omul va trăi cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Aceasta este Mana ascunsă pregătită pentru fiecare biruitor; Mana dată pentru fiecare preot care va veni.

Școlile teologice au vândut de multă vreme această binecuvântare pentru un blid de mâncare. Acesta este adevărul. Au făcut la fel ca Esau.

Din punct de vedere moral, Esau era mult mai bun decât Iacov, dar nu a avut respect pentru dreptul de întâi născut care era Cuvântul. Câți știu că dreptul de întâi născut, făgăduința dată fiului mai mare, era Cuvântul?

Esau era un om bun, moral, la fel ca și creștinătatea de astăzi: nu mințea, nu fura, etc, dar a spus că nu-i pasă de dreptul de întâi născut. Partea firească era în ordine, dar partea duhovnicească era greșită.

Așa este și astăzi: amestecarea bisericii cu lumea, petreceri de bingo, dansuri, coafuri, pantaloni scurți, etc.

Poate ziceți: „Care este lucrul acela micuț, frate Branham?” Acela este unul din multele lucruri despre care Biblia spune că este greșit, ca de exemplu: faptul că femeia își taie părul. Așa este. Cum va putea să intre ea acolo dacă face aceasta? Întrebați orice predicator și vă va spune că Cuvântul condamnă aceasta, pentru că ea își necinstește capul, bărbatul, și ar trebui lăsată din pricina aceasta. Așa este. *„o femeie tunsă este ca una care ar fi rasă.”* (1Corinteni 11.5). Nu vă jucați! Ori îl tăiați de tot, ori îl lăsați să crească! Așa a spus Dumnezeu și orice predicator al Evangheliei știe că acesta este adevărul, fie că recunoaște sau nu. Vedeți? Și la ce vă folosește să împliniți restul, dacă un lucru îl lăsați afară?

Aceasta se întâmplă când în voi este doar puțin din lume și încercați să vă purtați ca celelalte biserici. Exact acolo a intrat Israelul în necaz și au murit. Acolo a intrat și Adam în necaz și acolo au intrat în necaz și restul. Este suficient un singur Cuvânt. Amestecarea cu lumea; cu ceva din lume, cu ceva Hollywood, cu puțină teologie și unde ați ajuns?

Vedeți? Și dacă vede că nu reușește aici, Satan va încerca următoarea schemă cu tine, făcându-te să nu crezi Cuvântul și să mergi la seminar. Aici să fiți foarte atenți la ceea ce voi spune. El vă va face o ofertă extraordinară. Dacă nu te poate trage de la Cuvânt, îți va face o ofertă extraordinară.

El l-a spus lui Isus: „Să-Ți spun ceva: Te urci acolo sus și te arunci de pe Templu. Prin aceasta le vei arăta oamenilor că poți face ceva supranatural.”

Priviți! Cum a venit cu ispita, cum ai ajuns la sfârșit. Poate te lasă să vorbești în limbi și te gândești că Îl ai. Poate te lasă chiar și prorocești, chiar dacă nu este după Cuvânt. Am văzut oameni care s-au ridicat și au prorocit atât de contrar Cuvântului cât este de departe estul de vest. Vedeți? Tu poți trăi numai prin Cuvânt, dar acele daruri supranaturale Satan le poate avea cu grămada. Așa este. Aceasta nu înseamnă aproape nimic. Nu a spus Isus: *„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”* Și El le va spune: *„Depărtați-vă de la Mine, lucrători ai fărădelegii!”* (Matei 7.22-23). Ce este o

fărădelege? Este ceva ce știi că este corect și admiți aceasta în inima ta, dar nu faci. Când știi că Biblia învață un anumit lucru și nu îl faci, este o fărădelege.

David a spus: *„Dacă îmi voi ascunde fărădelegea în inima mea, Dumnezeu nu va asculta rugăciunea mea.”* Este adevărat? Scrie aceasta în Biblie? (Adunarea spune: „Amin!”). Desigur, voi nu puteți să vă supărați pe Biblie. Vedeți? Isus a spus *„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”* Și El le va spune: *„Depărtați-vă de la Mine, lucrători ai fărădelegii!”*

Așa a făcut și Adam. El a spus: „Doamne, am făcut asta și asta.” Dar un Cuvânt, un singur Cuvânt a fost hotărâtor. Este suficient să încalci un singur Cuvânt.

Da, poți să procești ceva împotriva Cuvântului. Timpul a adus acum acest dar supranatural care este însoțit de atâta gălăgie și atracție: „Slavă lui Dumnezeu, m-am rugat pentru cutare și s-a ridicat! Aleluia! Pot să vorbesc în limbi și cineva a tălmăcit! Este autentic, este adevărat!” Dar Pavel a spus: *„Pot să vorbesc în limbi omenești și îngerești și să nu fiu nimic. Pot avea credință să mut munții și tot un nimic sunt!”* (1Corinteni 13.2). Este adevărat? (Adunarea spune: „Așa este.”).

Dar vedeți, el vă oferă aceasta. O, pentecostalilor, eu vă iubesc, pentru că altfel nu aș fi cu voi. Dar aici ați dat greș. Uitați-vă la Cuvânt, nu la dar! Uitați-vă la dătător ca să vedeți de unde a venit.....

... O, tu ești foarte popular cât timp stai deoparte de acest Cuvânt, dar dacă intri în acest Cuvânt, vei vedea cine va mai colabora cu tine. Priviți ce va urma!

Cu câteva săptămâni în urmă, o anumită Asociație s-a adunat aici și a spus că orice predicator care mă va chema să mă rog pentru bolnavi, va fi excomunicat definitiv din mijlocul lor. De ce aceasta? Desigur, pentru că mă rog pentru bolnavi. Ei spun: „Nu-l ascultați!” dar aici este Cuvântul adevărat.

Exact așa au făcut și cu Domnul nostru și așa au făcut cu orice slujitor în fiecare epocă. Așa au făcut cu Luther, cu Wesley și cu restul. La fel au făcut cu voi la început, iar acum v-ați întors la aceeași troacă din care ați ieșit. Întotdeauna a fost așa, pentru că Satan procedează întotdeauna așa. Acum toți sunt atât de cuprinși de gălăgia sclipirii, încât nu mai dau nici o atenție la Cuvânt.

„O,” spun ei, „a venit fratele Cutare și îl avem aici cu noi!” Vedeți, el este luat de val și nici nu a observat dacă este sau nu Cuvântul; nu face nici o deosebire.

„Toți au spus că este în ordine, deci Acesta nu are nici o importanță.”

Denominațiunea spune: „Băiete, nu lăsa pe nimeni să-ți spună ceva!” Și ce ați obținut. Vedeți? Satan a acoperit întotdeauna Cuvântul, și atunci și acum aici. El a încercat chiar și în supranaturalul pe care L-a pus pe Isus să-l facă. Vedeți? Ce s-ar fi întâmplat dacă Isus ar fi ascultat de el?

El l-a zis: „Stai puțin, vrei să spui că stai pe Cuvânt? Vrei să stai pe Cuvânt? Este scris că El va porunci îngerilor Săi să te păzească, să nu-Ți lovești piciorul de vreo piatră. Ei Te păzesc ca să nu Te lovești.” Dar El nu a lovit nici o piatră cu piciorul. Vreau să observați ceva. Eu nu am spus că Satan ar fi citat Cuvântul, ci am spus că L-a acoperit, L-a învelit așa cum pui o glazură pe o prăjitură, ceea ce nu era corect.

Aceasta încearcă ei să facă și astăzi: să-L acopere, să-L văruiască, dar nu se va potrivi cu restul Scripturii, pentru că totul trebuie să fie: „*Isus Hristos Același ieri, azi și în veci.*” Totul trebuie citat exact cum a vorbit El, pentru că dacă este citat corect, El va adevăra în viața ta că este așa. Așa vor ști oamenii că sunteți epistole vii citite de Dumnezeu. Epistolele scrise sunt această Biblie, este adevărat? Și tu ești o Biblie scrisă care reflectă Cuvântul Său, acel om desăvârșit în Dumnezeu.

Și Isus a spus: „*De asemenea este scris...*” Vedeți?

Dar ați văzut-o pe Eva care în același stadiu s-a lăsat dusă de înțelegerea ei despre supranatural și a avut o experiență teologică. Educația ei era superioară oricărui teolog din țară la vremea aceea, așa că s-a lăsat dusă. Ea știa că a avut ceva ce Adam nu a avut niciodată. Probabil era capabilă să stăpânească peste el, de acum, fiindcă știa mai mult decât Adam al ei.

Ea a învățat ceva de la cel rău; a primit o educație aleasă despre Adevăr. Așa este. Avea o educație deosebită despre Adevăr, pe care nu o știuse înainte, dar era moartă deoarece călcase Cuvântul. Da, era cât se poate de educată.

La fel este seminarul: îți oferă o experiență teologică încât poți cita fiecare personaj din Vechiul și Noul Testament, dar ai grijă ce faci, să nu încalci chiar acolo Cuvântul spunând: „Aceasta este doar pentru ei...”, fiindcă este pentru tine și pentru oricine Îl dorește. Vedeți? Aveți grijă!

„O, aceasta a fost pentru biserica de la început!” Nu uita că „*El este Același ieri, azi și în veci.*” Vedeți? Eva avea o educație bună, dar era moartă în păcat și fărădelege.

Acum schema numărul trei a lui Satan. Vom trece repede pentru că nu vreau să vă răpesc prea mult timp, poate încă douăzeci de minute, dacă vreți să mai rămâneți. Atunci să privim a treia schemă a lui Satan sau a treia ispită.

Dacă celelalte au eșuat, aceasta nu va mai eșua pentru că acum îți oferă o poziție în biserică, așa cum a încercat cu Isus. Lui i-a spus: „Îți dau întreaga lume, Te fac Împărat. Tot ce vezi îmi aparține, deci poate fi al tău.”

Cine poate face un om păstor? Cine poate da unui om un dar prin punerea mâinilor? Dumnezeu a așezat aceste lucruri în biserică. Vedeți? Vedeți cum sucesoare Cuvântul? Fac la fel ca Eva care cu cunoștința ei l-a avut pe Adam sub controlul ei. Ea a putut să facă ce voia imediat ce l-a făcut pe Adam să accepte.

Dar când Satan a venit să-L ispitească pe Isus, El nu a cedat ci a spus: „*Înapoia Mea, Satană!*” Cu alte cuvinte, „*este scris că omul va trăi cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu*, nu cu propunerea ta: că te fac supraveghetor general, prezbiter, diacon, sau că te las să cânti la pian.” Vedeți, toate aceste afirmații: Tu ești o persoană foarte populară și avem nevoie de talentul tău în biserică,” n-au nici o valoare. Vino la Cuvânt!

Ea putea să-l conducă și să-l învețe, așa cum se întâmplă cu recolta de astăzi. Și ei ascultă ca să fie DD sau prezbiter general sau ceva de felul acesta.

Ce diferență față de Isus! El a stat cu Cuvântul.

În următoarele minute aş vrea să vă dovedesc că aceste lucruri sunt adevărate, și cele firești și cele din Cuvânt, și să le pun alături.

Aceasta dovedește că El era Cuvântul făcut trup, Pâinea. El era Cuvântul făcut trup. De ce? Pentru că reflecta numai Cuvântul.

Dacă ești o epistolă scrisă, tu vei reflecta numai Cuvântul, nu ce spune seminarul, ce spune cineva sau ce crede doamna Jones sau doctorul Cutare, ci ce spune Dumnezeu despre aceasta. „*Orice om să fie găsit mincinos și Cuvântul Meu să fie Adevărul*. Oricine va scoate una din aceste porunci și îi va învăța așa pe oameni; oricine va scoate un Cuvânt din Cartea aceasta sau va adăuga unul, i se va scoate partea de la Viață, pentru că *omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*. Numai prin acest Cuvânt trăiești veșnic!”

Așa cum ca să trăiești trebuie să mănânci ceva ce a murit deja, tot așa, ca să trăiești veșnic trebuie să-L ai pe Hristos. Altfel, vei muri. Și ce este Hristos? „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1,14).

Voi sunteți acele epistole scrise, una pentru o epocă și una pentru alta, ca Lumină pentru acel ceas. Dar ei nu au văzut, fiindcă numai voi reflectați aceasta.

Ceilalți au rămas fermi deși au eșuat într-un singur punct, dar El, nu. După cum am mai spus, El a spus în Apocalipsa 22.18-19 că: „*Oricine va adăuga sau va scoate...*”

Acum fiți atenți! În Matei 24.24 este ceva tare, fiindcă Isus a spus: „*...dacă ar fi cu putință i-ar înșela chiar și pe cei aleși.*” Priviți duhurile! Scriptura trebuie să se împlinească în aceste zile din urmă, credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Aceasta este. „*În zilele din urmă, dacă va fi cu putință vor fi înșelați chiar și cei aleși.*” Este atât de perfect, atât de biblic și cât se poate de clar spus: că numai cei aleși vor scăpa. Aceasta a spus Isus. Credeți? (Adunarea spune: „Amin!”). „*dacă ar fi cu putință i-ar înșela chiar și pe cei aleși.*” (Matei 24.24).

Puteți vedea cu ochii voștri că este perfect biblic. Vedeți, și fariseii aceia aveau Scriptura aceasta desăvârșită, dar au privit-o prin tălmăcirea lor personală.

Cum au știut ei că El nu este greșit? Pentru că Dumnezeu a adeverit fiecare Cuvânt pe care L-a făgăduit pentru acea epocă. De aceea au știut că El era Mesia.

Să nu uitați că în aceste zile, „*dacă ar fi cu putință...*” iar pentru aceasta este suficient un singur Cuvânt, doar unul singur. Aceasta a încercat Satan să-L facă pe Isus să facă și aceasta are de făcut astăzi: să sucească un singur Cuvânt. Asta-i tot ce vrea. Voi știți că acesta este Adevărul. Scoate un Cuvânt și adaugă altul și va urma un eșec total. Gândiți-vă la interpretarea seminariilor, fiecare cu o altă interpretare, dar trebuie să fie și un Adevăr undeva, iar acesta este Biblia.

Poate zici: „Frate Branham, dar ei au cea mai frumoasă închinare.”

Isus a spus: „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște*

porunci omenești, și nu Cuvântul." (Marcu 7.7). Aceea este concepția lor despre cum trebuie interpretat Cuvântul.

După cum am mai spus, Dumnezeu nu are nevoie de nici un Interpret, fiindcă El Își interpretează singur fiecare Cuvânt. Deci nu este nevoie de nimeni să interpreteze Cuvântul, fiindcă Îl interpretează El pentru tine când dorești să-L accepți. Vedeți, aceasta este Viața, însăși Viața.

Isus a spus: „*Degeaba Mă cinstesc ei...*” De fapt, ei se închinau lui Dumnezeu; și Cain s-a închinat lui Dumnezeu, la început, dar degeaba. Totul a fost fără nici un folos.

Ei pot spune: „Eu am făcut aceasta, am dansat în duhul, am vorbit în limbi, am prorocit, am predicat Evanghelia...” Da, dar ai omis să-ți lași părul să crească. Omite un singur lucru și Duhul Sfânt te va părăsi chiar atunci. Aceasta s-a întâmplat cu bisericile noastre: au omis.

O, dar este o închinare frumoasă! „*Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești.*” (Matei 15.9).

Fariseii erau adevărați teologi. Astăzi nu avem nimic care să se poată compara cu ei. Nu, nu. Ei știau fiecare Cuvânt care era scris, dar totul era degeaba. Gândiți-vă că „*degeaba*” aveau școli înalte, seminarii, teologie, învățători și toate acele lucruri, pentru că erau pierduți.

Erau la fel ca cei din pustie, care au mâncat mană cerească și au băut apă din Stâncă, și totuși Isus a spus despre ei că au murit. Cuvântul „moarte” înseamnă „despărțire veșnică.” De ce? Pentru că nu au crezut făgăduința lui Dumnezeu.

O, nu-mi place să vă rețin atât de mult, dar trebuie să mai spun ceva. Toți oamenii

acea au ieșit sub călăuzirea Stâlpului de Foc și au mers în pustie pentru că au crezut în Dumnezeu. Dar când au văzut obstacolul, când cele zece iscoade s-au întors și au spus: „Nu putem lua țara pentru că acolo sunt acei uriași... Și asta și cealaltă, deci este imposibil!” au dat înapoi.

Dar ce au făcut Iosua și Caleb? Ei au liniștit poporul spunând: „Suntem mai mult decât în stare să o luăm.” De ce? Cele zece iscoade au privit la ceea ce putea vedea ochiul dar Iosua și Caleb au privit la făgăduința lui Dumnezeu, fiindcă El le-a spus: „V-am dat această țară. Duceți-vă și luați-o!”

Dacă ar fi să citim ceva aici, este Evrei 6.6: *„...este cu neputință pentru cei care odată au fost luminați și au gustat Duhul Sfânt și puterea veacului viitor, dacă au căzut, au negat și au plecat...”*

Ei sunt la fel ca cei care au mâncat din acei struguri, din roadele acelei țări, dar apoi au spus: „Nu putem birui!”, și ca urmare au murit în pustiu.

Aici am ajuns și noi. Am gustat bunătatea Cuvântului lui Dumnezeu, dar când este vorba de întreaga făgăduință, spunem: „Aceasta nu putem face pentru că doctorul Cutare sau cineva a spus că aceste lucruri au fost numai pentru apostoli; că aceasta a fost pentru un alt timp.” Dacă faci aceasta, mori chiar acolo.

Vedeți, toată Scriptura se leagă împreună, fiecare Cuvânt, și nu Îl puteți primi de la nici o teorie omenească, de la nici un sistem sau ceva de felul acesta, fiindcă este descoperit numai de Duhul Sfânt.

Isus a spus: *„Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”* (Matei 11.25).

Haideți să trecem repede mai departe. „*Degeaba Mă cinstesc ei...*” Cine? Acei farisei educați, cu o morală bună, dar pe care Isus i-a numit „diavoli.” „*Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru...*” (Ioan 8.44). „Voi împodobiți mormintele prorocilor care au venit să dărâme aceste sisteme religioase.” Aceasta au făcut prorocii! La cine vine Cuvântul la un teolog sau la un proroc? (Adunarea spune: „La proroc.”). Deci nu la teologi și la școală, ci vine întotdeauna la proroc, pentru că Dumnezeu nu-Și schimbă niciodată felul de lucrare. El a lucrat tot timpul așa. Nu cu un grup, ci cu un individ. Da, domnilor. Nu cu un grup, ci cu un proroc.

Isus a spus: „*Vai de voi! Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor, pe care i-au ucis părinții voștri.*” (Luca 11.47).

Penticostalilor, scoateți-vă nasul afară din acel Consiliu Mondial al Bisericilor! Predicatorilor de aici, scrieți-le aceasta celor de la cartierul general.

Și voi, baptiștilor, întoarceți-vă capul de acolo! Nu vedeți că este chiar semnul fiarei care vine? Dacă sunteți conștienți de ceea ce spune Scriptura, știți cum va înghiți pe oricine. Dacă Cuvântul Se reflectă în voi, țineți-vă departe de lucrul acela! Denominațiunea voastră va intra acolo, iar atunci veți rămâne cu ea sau veți fi excomunicați; ori înăuntru, ori afară.

Atunci nu mai ești o denominațiune, ci ești expus. Exact. Dumnezeu să te binecuvânteze dacă o faci. Este greu de spus câți, dar unii o vor face fără îndoială. Da, domnilor. Înșelați, iar Isus i-a numit draci. Dar atunci când Isus i s-a împotrivit fiecărei ispite, El l-a mustrat cu Cuvântul și a stat pe Cuvânt, iar Dumnezeu L-a adevărit.

Aseară am predicat despre lucrarea lui Michelangelo. Câți ați fost la Forest Lawn să vedeți statuia lui Moise făcută de Michelangelo? Când am intrat și l-am văzut prima dată, a fost izbitor. Michelangelo a lucrat aproape toată viața la statuia aceasta. El știa în gândul său cum trebuia să arate Moise și a vrut să-l termine înainte de

moarte. Astfel, a petrecut ani de zile ciopliind aici, tăind dincolo, șlefuiind aici. Iar în final, după mulți ani, l-a terminat. Stătea acolo cu cârpa în mână și se uita la el, la întruchiparea viziunii pe care o avusese în gândul său. Și deodată a fost atât de inspirat de lucrarea sa, încât a apucat un ciocan și l-a lovit peste picior strigând: „Vorbește, Moise!” Semăna atât de mult cu ceea ce avusese în gândul său, încât s-a gândit că statuia aceea trebuie să vorbească. Este o statuie perfectă, dar la piciorul drept are o ciobitură. Mergeți și uitați-vă la el, la reproducerea de la Forest Lawn, la capodopera lui Michelangelo care i-a pecetluit viața.

Dumnezeu este un mare Sculptor și l-a făcut pe om după chipul Său, ca să-L reflecte pe El și El este Cuvântul. Și ce a făcut El? L-a încercat pe Adam, dar Adam a căzut; Moise a căzut și toți ceilalți au căzut. Dar este Unul desăvârșit. Aleluia! și Acela este nimeni altul decât Dumnezeu însuși în trup, Cuvântul reflectat, în care a locuit trupește toată plinătatea dumnezeirii; nu un proroc, deși era un proroc; nu un om, deși era un Om.

El nu era nici evreu, nici dintre neamuri, ci era Dumnezeu. Înțelegeți? Ca trup, tu ești ceea ce este sângele tău. Dar Dumnezeu a creat în Maria un germen: un ou și o celulă de sânge care era sângele lui Dumnezeu.

Sângele vine de la partea masculină. Hemoglobina și sângele trebuie să vină de la tată. Astfel, dacă mama este bolnavă de TBC, bebelușul nu poate lua boala ei. O poate lua de la sânul mamei sau cum respiră asupra lui, dar nu o poate moșteni de la ea, pentru că nu este sângele mamei.

Deci, Isus nu avea nici sânge evreiesc, nici sânge dintre neamuri, fiindcă avea sângele creat de IaHVeH însuși. El era sângele lui Dumnezeu, iar Biblia spune că noi suntem salvați prin sângele lui Dumnezeu. Nu prin sângele unui evreu sau al unuia dintre neamuri, ci prin sângele lui Dumnezeu, pentru că El nu a venit prin sex.

Când Satan l-a văzut pe Cel desăvârșit, l-a lovit, și l-a rănit, iar Isaia a spus: „El

era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre.” (Isaia 53.5). Cine era El? Cuvântul desăvârșit reflectat ca Pâinea prin care ar trebui să trăiască fiecare om. El a fost acel Grâu al Cuvântului lui Dumnezeu care a putut fi sădit și pus în cele patru Evanghelii și șaiszeci și șase de cărți ale Bibliei, și mulți vor trăi prin El și numai prin El, prin fiecare Cuvânt din Ea. Amin.

Aceasta a fost Capodopera lui Dumnezeu. Și Dumnezeu S-a putut vedea reflectat într-un Om, în Omul desăvârșit creat după chipul Său! O, ce Om! El a trebuit să moară pentru noi toți. El, Cel desăvârșit a murit pentru ca noi, cei păcătoși, să putem fi făcuți desăvârșiți în El, fiind părtași la fiecare Cuvânt al Bibliei Sale. El a înviat pentru neprihănirea noastră ca să avem un drept cu El; El, Isus, este aici și propovăduiește fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu prin care să trăim.

Să ne grăbim și să încheiem. Acum a doua Eva Mireasă.

Al doilea Adam a trebuit adus printr-un lung șir de proroci și așa mai departe, și a trebuit să moară ca să fie Pâine pentru ceilalți.

Dar cum este cu Eva? Ea trebuie să facă același lucru. Țineți minte că Eva era femeie, iar Biserica este reprezentată în Biblie prin femeie, fiindcă ea este mireasă. Acum priviți ce a făcut.

Ea a încercat să-L convingă cu doctrina ei. Cât timp El a predicat cam cum au crezut ei, a fost un Tip cumsecade, dar într-o zi a început să spună: *„Eu și Tatăl una suntem.”* (Ioan 19.30).

„O, Tu Te faci egal cu Dumnezeu! O, vai! Noi nu vrem să mai avem nimic a face cu acel tip!”

Apoi El a spus: *„Dacă nu mâncați trupul Fiului omului...”* (Ioan 6.53). Ce ziceți, oare

ce au spus doctorii care erau de față? Ce credeți că ar fi gândit orice om normal?
„Trebuie să mâncați trupul Meu și să beți sângele Meu.”

Ei ziceau: „Omul acesta este un vampir, nu un predicator! Stați departe de El, fiindcă este nebun! Stați departe de El!”

Dar acela era adevărul. Era Adevărul, fiindcă dacă nu mâncați trupul Lui, veți pieri! Toți veți muri dacă nu faceți aceasta.

La fel este și astăzi. Pâinea și vinul sunt doar un simbol. Voi trebuie să-L mâncați, căci Hristos este Cuvântul prin care trăiți; *„prin orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu,”* întreaga Biblie de la Geneza la Apocalipsa.

Acum a doua Eva. Ea a fost creată nou-nouță, în ziua de Rusalii, umplută cu Duhul Sfânt și hrănită de Cuvânt. Amin. Acum mă simt bine.

A doua Evă, care era prima biserică, trebuia să fie Mireasa lui Hristos. Câți pot spune „Amin” la aceasta? (Adunarea spune: „Amin.”). Ea urma să fie Mireasa lui Hristos și a fost născută la Cincizecime, nu la Niceea, Roma; nu în Anglia cu Wesley, nu în Statele Unite cu așa-ziii pentecostali, nu în Germania cu Luther.

Ea s-a născut în ziua de Rusalii, a fost umplută cu Duhul Sfânt și hrănită cu Cuvântul, *„cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4). Ea trebuia să ia totul, Cuvânt cu Cuvânt, o piatră înfloritoare a pământului lui Dumnezeu, un alt Pom Mireasă care Îl reprezenta pe El.

Cuvântul făgăduinței Lui era reflectat în ea. Ei trebuiau să fie atenți la Petru. El nu a fost la seminar și ei au știut aceasta; nu a fost la nici o școală biblică sau seminar teologic, și nu avea nici o educație pentru că nu știa să-și scrie nici numele. Așa spune Biblia, dar ce s-a întâmplat?

Toți au trebuit să recunoască că umblase cu Isus, fiindcă era în el și reflecta făgăduința Lui. Aleluia! Slavă lui Dumnezeu! De aceasta avem nevoie în epoca aceasta: de Cuvântul Lui care să fie reflectat în Biserica Sa, pentru că ea este vie prin „*fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*”

Dar asemenea Evei, și ea a căzut din Cuvânt, la Niceea, unde s-a format prima organizație: biserica universală creștină.

Este vreun teolog printre noi? Este adevărat? Prima organizație s-a făcut la Niceea, Roma. Dumnezeu nu a avut niciodată o organizație și nici nu va avea vreodată vreuna, pentru că organizația este controlată de om.

Eu sunt creștin. Voi întrebați: „Tu la care biserică aparții?” Este una singură și eu m-am născut în ea. Eu sunt un Branham de cincizeci și cinci de ani. Dar nu am aderat la familia mea, ci m-am născut în ea; eu m-am născut un Branham. La fel sunteți născuți și voi în Împărăția lui Dumnezeu și sunteți o reflectare a Cuvântului Lui.

Dar așa cum a căzut prima Evă, a căzut și a doua Evă la Niceea, Roma, acceptând dogme și crezuri în locul Cuvântului. A dat jos idolii păgâni, pe Jupiter și pe ceilalți, și i-a pus în loc pe Pavel și Barnaba. A dărâmat zeul soare și zeița lună cu forma rotundă și a făcut-o mama zeului Soare. Ea a luat ziua de naștere a lui Isus, din aprilie când toată natura se naște din nou, în zodia Berbecului, pentru că era un Berbec, și a mutat-o în decembrie când se sărbătorea ziua de naștere a zeului Soare. Este vorba de ziua de 25 decembrie, când se sărbătorea ziua de naștere a zeului Soare, nu a Fiului lui Dumnezeu.

Astfel, toți ne îmbrăcăm în moș Crăciun și decorăm brazi, ceea ce este păgânism, și ne mai numim creștini? Ce este cu biserica creștină? Ce s-a întâmplat cu ea?

Se va ridica printre noi cineva care va predica Cuvântul și va spune Adevărul, iar

Dumnezeu îl va legitima și le va dovedi oamenilor că El este Același ieri, azi și în veci? Nouă nu ne trebuie un seminar și nu ne trebuie un teolog, ci avem nevoie de un proroc. Așa este. Pentru că Dumnezeu ni l-a promis.

Biserica a căzut la fel ca Eva, dându-se denominațiunii, conducerii omenești, așa că a ajuns să fie condusă de om și nu mai este controlată de Duhul Sfânt; s-a îndepărtat de Cuvânt și a acceptat niște dogme. Cine poate spune „Amin”? (Adunarea spune: „Amin.”). Sigur că da.

Știați că noi, protestanții, acceptăm tot atâtea dogme câte au ei, când adăugăm sau scoatem ceva din acest Cuvânt? Satan a prins-o pe biserică cu vechea lui metodă cu care a prins-o și pe Eva: prin compromis. A dus-o până acolo încât a ajuns să spună ceva diferit de Cuvânt: un crez sau o denominațiune.

Originalul s-a dus în pământ, în martiraj, bobul de grâu de la Cincizecime fiind îngropat în pământ, în țărâna Romei. Dar s-a ridicat din nou în reformă, aceeași, a doua oară.

Este la fel ca al doilea Adam. După ce a căzut primul Adam, El l-a ridicat pe al doilea Adam, care a căzut în pământ și apoi a fost luat sus. Primul Adam a căzut în păcat și a rămas acolo, dar al doilea Adam a căzut în pământ ca să-l răscumpere pe om din păcat și a fost luat sus.

Prima biserică a căzut la Niceea, Roma, prin încălcarea unui singur Cuvânt din Biblie, pentru că biserica romană a adăugat dogmele și crezurile ei.

Apoi s-a ridicat un preot pe nume Martin Luther, care a spus: „Hostia aceasta nu este trupul lui Hristos, ci un simbol, iar cel neprihănit va trăi prin credința în Isus Hristos.” Astfel, a protestat și a pus totul deoparte.

Și iată că după epoca Tiatira vine prima stea strălucitoare. Da, domnilor. „Neprihănirea prin credință.” El, marele Sculptor S-a pregătit să facă o capodoperă: Mireasa care să reflecte Cuvântul Lui.

Dar ce au făcut luteranii după ce a murit Luther? S-au întâlnit cu Satan, au făcut o denominațiune și au murit. Din clipa aceea, ea nu a mai făcut nimic, ci a devenit o mare masă de oameni.

Apoi Dumnezeu a ridicat-o din nou în zilele lui John Wesley, care reflecta un alt Adevăr. Ce a făcut El? A spus că cea de-a doua lucrare a harului este sfințirea. Și ce a făcut Dumnezeu? L-a binecuvântat. El a protestat împotriva bisericii anglicane, a bisericii lui Zwingli și a calviniștilor. Primul, Luther, a spus: „*Cel neprihănit va trăi prin credință,*” iar Wesley a spus că sfințirea este a doua lucrare a harului. Și acesta este Adevărul, înțelegeți?

Dar ce a făcut biserica după moartea lui Wesley, a lui Asbury și a celorlalți? Ce au făcut și luteranii: s-a organizat și a murit, așa că uitați-vă la ei acum.

Nu demult, am fost la spital să mă rog pentru o femeie. Ea mi-a zis:

„Frate Branham, tu nu mă cunoști, dar te-am chemat să te rogi pentru mine, fiindcă mâine dimineață voi fi operată. Vrei să faci aceasta?”

„Sigur că da, soră,” am răspuns eu.

Acolo mai era cineva, o femeie și un băiat de vreo optsprezece ani și ei mă priveau foarte atent. Eu m-am întors spre ei și am spus: „Vă rog să mă scuzați, dar mă voi...”

Dar femeia aceea a spus: „Trage perdeaua!”

Atunci am întrebat-o: „Nu ești creștină?”

„Noi suntem metodiști,” a răspuns ea.

„Nu aceasta te-am întrebat,” am spus eu. „Dacă ești numai metodistă, voi trage perdeaua, dar dacă ești creștină, nu ai nevoie să trag perdeaua.” Da, așa este.

Este o mare diferență între a fi metodist, baptist sau prezbiterian și a fi un creștin. Nu un campbelist, ci un creștin. Înțelegeți?

Ce a făcut biserica metodistă? Același lucru pe care l-au făcut luteranii.

Ce s-a întâmplat după aceea? Dumnezeu a luat un grup mic de acolo din Sud, un fermier de culoare cu ochii încrucișați. Și ce a făcut Dumnezeu? A restituit darurile și a adus Cincizecimea. Mulți dintre cei care sunteți mai în vârstă, ca fratele Valdez, care predica încă din vremea când eu aveam doar cinci ani, vă amintiți de penticostalii timpurii. Acelor oameni nu le puteai vorbi despre organizație pentru că ieșea urât. Vedeți, ei aveau mesajul lui Dumnezeu.

Dar ce au făcut mai târziu? La fel ca ceilalți: s-au organizat. Astfel, acum sunt treizeci sau patruzeci de organizații diferite: unitarieni, trinitarieni, etc. O, ai milă! Ce ați făcut prin aceasta? Ați murit chiar atunci. Atât de departe ați putut merge! Organizația voastră nu poate accepta Aceasta și spuneți: „Dacă omul acesta nu crede ca noi, nu-l vrem aici. Nu vrem să avem părtășie cu El.” Oh!

Dar acolo a trebuit să iasă adevărata sămânță. Trebuia să vină, pentru că El vine după o Mireasă fără pată și fără zbârcitură. El vine după Mireasa adevărată a

Cuvântului. O, va fi un grup atât de micuț! Și Isus a spus: „Cum a fost în zilele lui Noe, când numai opt suflete au fost salvate.” Este adevărat? „Tot așa va fi și la venirea Fiului omului.” Câți? Nu știu.

Dar vedeți, Mireasa va fi alcătuită din toți aceia care de-a lungul epocilor au avut Cuvântul timpului lor.

Voi ziceți: „Nu este doar un grup, ci Dumnezeu îi va lua pe toți.” O, nu! Ei vor fi foarte puțini, surprinzător de puțini, așa că atunci când vor dispărea, nici nu li se va observa lipsa. Dacă astăzi ar lua cinci sute, nici nu s-ar ști. Dacă ia cinci sute în decurs de trei zile? Sunt atâția oameni care dispar în lume și nu se știe unde sunt și nu se mai aude de ei. La venirea tainică a Domnului, va fi luată Mireasa.

Restul vor predica în continuare, ca în timpul lui Noe: „Slavă lui Dumnezeu, noi Îl avem, aleluia!” dar ei sunt pecetluiți pentru moarte. Așa spune Biblia și nu poate cădea.

După cum Noe, Moise, David, reflectau venirea acestui Mire desăvârșit, tot așa și Luther, Wesley și Rusaliile au reflectat venirea unei Mirese desăvârșite.

Dar ați văzut ce a făcut ea de fiecare dată? De fiecare dată, această biserică a procedat ca Eva, care l-a forțat pe Adamul ei să creadă noua ei lumină, noua ei schemă și a murit chiar acolo. „O, grupul nostru merge în noua binecuvântare pe care am găsit-o!”

Ce au însemnat toate acestea pentru Eva? Ascultați cu atenție. Ce au însemnat toate acestea pentru Eva, prima biserică mamă, prima mireasă, mireasa primului Adam? Poate nu veți fi de acord, dar a produs „sămânța șarpelui.” Exact.

Primul ei fiu nu a fost fiul lui Adam, pentru că dacă ar fi fost fiul lui, ar fi avut

dreptul de întâi născut. Biblia spune că „*Enoh este al șaptelea patriarh de la Adam.*” (Iuda 1.14). Este adevărat? Apoi scrie că Adam a născut pe fiul său Set și așa mai departe. Dar cum este cu Cain, care avea dreptul de întâi născut? El nu era fiul lui Adam. Acesta este motivul pentru care Cain nu este enumerat nicăieri în linia lui Adam. El nu are nici un loc în Biblie. Nici în Luca, unde este enumerată linia genealogică a lui Adam, nu se face nici o referire la Cain. (Luca 3.37-38). Atunci al cui fiu era? Dacă era fiul lui Adam, era întâiul său născut și ca urmare avea dreptul de întâi născut.

Aici este biserica firească, nu vedeți aceasta? Ea a acceptat ceva și anume adulterul în locul Cuvântului. Înțelegeți, penticostalilor? Ce a produs aceasta pentru Eva? Sămânța șarpelui. Dar prin denominațiuni ce a produs în acest timp din urmă? Tot sămânța șarpelui, prin respingerea Cuvântului. Ce a adus Cain ca jertfă? Fructe și legume, dar nu sânge.

Dar prin descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu, înainte să fi fost scris, Abel a adus jertfa plăcută Domnului:

„Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit.” Prin el, prin jertfa lui, S-a reflectat Cuvântul însuși. (Evrei 11.4).

Cain s-a dus și a adus roadele pământului crezând că Eva a mâncat un măr. Multe din seminariile teologice au schimbat aceasta cu o caisă, dar adevărul este că a fost adulter. Oricine cunoaște Biblia, știe că acesta este adevărul. Sigur că a fost adulter.

Observați! Această sămânță a șarpelui a fost produsă de prima îndepărtare a Evei de Cuvânt, iar a doua Evă a făcut același lucru la Niceea. Și cu ce s-a ales? Cu o grămadă de fii denominaționali. Așa este. Desigur, din punct de vedere moral sunt foarte bine, dar în rest? Morți în crezurile lor.

La fel este și acum. Descoperirea lui Cain cu privire la Cuvânt a făcut același lucru ca acesta de aici. O făgăduință. Ce promisiune i s-a făcut acestei Eve la sfârșitul timpului? Acum fiți atenți! Ce i s-a promis Evei din timpul sfârșitului? Bogății, un nume mare, renume, etc., dar Domnul spune: „*Și nu știi că ești moartă și goală.*” (Apocalipsa 3.17). Așa se sfârșește această epocă.

Dar ea neagă Cuvântul. Ca să facă real pentru ea Matei 24.24, ea încearcă să facă multă gălăgie în jur, zicând: „Noi avem putere! Slavă lui Dumnezeu, Aleluia! Noi avem putere!”

Avânt o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea; atât de aproape de adevăr, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela și pe cei aleși. Cum poate un om să spună că dansează în Duhul și vorbește în limbi, apoi să nege Cuvântul lui Dumnezeu? Nu se poate.

„*Fiecare Cuvânt!*” Dumnezeu spune un singur lucru și însemnează exact ce spune. Nu-L interpretați altfel! Biblia nu permite să se dea o interpretare personală, ci trebuie spus așa cum L-a vorbit El.

Uitați-vă la puterea falsă. Este exact ceea ce a vrut să-i dea Satan lui Isus: să se urce acolo sus și să se dea în spectacol. Oamenii fac aceasta, chiar Consiliul Bisericilor și toți: „*Cine se poate asemăna cu fiara și cine se poate lupta cu ea? Cu această icoană a fiarei care se va ridica?*” Dacă am avea timp, ne-am opri puțin aici, dar nu avem timp.

Uitați-vă la Isus, al doilea Adam al Cuvântului, în timpul ei, și uitați-vă la biserica din aceste zile care va fi atât de aproape de adevăr. Ultima epocă a bisericii este Laodicea. Câți puteți spune „Amin” la aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Ce face ea? Cum ajunge ea în ultimul stadiu? Căldicică, fără Dumnezeu.

Nu Adam a fost înșelat, ci el s-a dus cu Eva ca s-o poată răscumpăra. Este

adevărat? Biblia spune că nu Adam a fost amăgit. Din cauza aceasta îi este interzis femeii să predice Evanghelia. Înțelegeți? Nu Adam a săvârșit fărădelegea, ci Eva. De aceea, ea nu trebuie să învețe, nici să nesocotească autoritatea bărbatului ei și așa mai departe. Așa spune Cuvântul.

Aceasta spune Cuvântul, frate și soră. Vedeți? Eu încerc să vă fac să înțelegeți ce spune Cuvântul, fiindcă noi trăim prin Cuvânt, nu prin ceva firesc, prin vreo dovadă sau experiență. Acestea nu au nimic a face una cu cealaltă.

Nici un fel de experiență nu funcționează dacă neagă Cuvântul. „În ziua aceea, mulți vor veni la Mine și vor spune: am prorocit, am scos draci, am vorbit în limbi, am predicat Evanghelia și sunt doctor în divinitate.”

Dar El le va spune: „Nu vă cunosc, lucrători ai fărădelegii. Când știi ce spune Cuvântul, dar faci compromis din cauza unei organizații sau a unui sistem... Prieteni, dați-mi voie să vă avertizez ca un frate care vă iubește.

Fiți atenți! Primul Adam a plecat împreună cu Eva, fiindcă ea a fost amăgită. Dar în această epocă, în Laodicea, a fost Cineva pe care ea L-a cunoscut altfel. Da, domnilor. Dar ea L-a alungat din patul ei, din odaia ei. Vedeți, El este scos afară și încearcă să intre înapoi. Acum, ea are cultură, stă în locuri înalte și spune că nu duce lipsă de nimic. Dar nu știe că este nenorocită și goală. Aceasta este biserica ce încearcă să-i înșele chiar și pe cei aleși dacă ar fi cu puțință. Observați! Ea avea o putere falsă și a luat doar o parte din Cuvânt, nu pe tot.

Care este cea mai mare minciună? Aceea care conține 99% adevăr. Să zicem că cineva spune: „William Branham a fost în data cutare la Huston, Texas și a fost mort de beat.” Aceasta este o minciună! Sau ar spune: „Nu. El a fost în Phoenix, Arizona și a predicat în fața multor oameni de afaceri creștini, despre subiectul cutare. Au fost un anumit număr de ascultători și au ascultat până la zece și jumătate. Dar știți ce a făcut la zece și jumătate? S-a întors și a luat o dușcă de lichior.” Și aceasta este o minciună. Ce s-a spus în rest este adevărat. Vedeți? Ca

să poată înșela trebuie să pară adevărată.

Așa fac oamenii de astăzi. Ei au atâta Adevăr și încearcă să-i înșele chiar și pe cei aleși, pentru că este suficientă sucirea unui singur Cuvânt. V-am dovedit aceasta cu Scriptura.

Observați. El nu a plecat cu ea. Dimpotrivă, ea l-a scos afară, l-a respins; a respins Cuvântul. Acesta este un tablou jalnic pentru când ajungem la sfârșit.

Exact așa a fost în Babilon: oamenii nu s-au oprit de la aceste lucruri. Ei nu se opresc. Și în zilele lui Noe a fost la fel. Oricât de mult a predicat Noe și i-a avertizat, nu s-au sinchisit deloc.

În zilele lui Ahab, el a trebuit să-și umple singur paharul ca să se rupă veriga și să meargă în iad. Dar să nu credeți că Ahab și Izabela au stat și au cântat. Ei credeau că fac un lucru bun.

Isus a spus: „...*va veni vremea când oricine vă va ucide să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.*” (Ioan 16.2). Așteptați să iasă această carte a mea. Zilele trecute au tras în niște oameni care au spus că unirea dintre biserica catolică și cea protestantă este greșită. S-au tras trei focuri în clădire și nu a lipsit mult ca un prieten de-al meu să fie rănit.

Așteptați să intre cartea aceasta în circulație. Să nu credeți că vor cânta. Ei vor crede că fac un lucru bun, fiindcă cred că fac un lucru pentru Dumnezeu.

Evreii l-au omorât pe Isus crezând că fac un lucru bun, fiindcă doctrina bisericii lor spunea că este greșit. Vedeți? Dar au răstignit chiar Pâinea cu care ar fi trebuit să trăiască.

Însă „*tuturor celor ce L-au primit să fie Viața lor veșnică, le-a dat dreptul să devină o parte din El, copii ai lui Dumnezeu.*” (Ioan 1.12 – parafrizare). Este adevărat?

Ceilalți sunt ca și castraveții sălbatici, moartea în oală de la școlile lor teologice și nu-L vor pe Isus să fie Pâinea Vieții. L-au scos din biserică lor pentru că nu Îl vor. Dar trebuie să fie așa.

Tu spui: „Crezi că lucrul acesta îi va schimba, frate Branham?” Nu, domnilor. Eu le vorbesc acum celor aleși.

Ei L-au dat afară. De ce? Pentru că au acceptat oala lor în care au amestecat lumea și câteva teorii despre ceva, și a rezultat o fiertură teologică de la seminar. Vedeți? Ei au refuzat făina profetului Elisei care putea să-i vindece.

Ce au făcut atunci? Elisei avea ceva făină. Făina este Hristos, Jertfa de făină. El a luat acea făină și a aruncat-o în oală vindecând boala lor sau moartea din oală.

Astăzi, ei au moartea în oală și nu vor făina lui Elisei, Hristos, Pâinea, Cuvântul, ci spun: „Nu, domnule, este erezie!” Ei nu vor să-L aibă. Dați-i drumul, mâncați și veți muri așa cum a murit și lumea, pentru că în oală este otravă! Ei nu vor accepta această Făină în oalele lor teologice, nu o vor. Mai mult, te vor da afară pentru că nu vor să aibă nimic a face cu aceasta.

A doua Evă a făcut ca prima, iar Pâinea Adam S-a dus la moarte sub jugul roman, în prigoană și martiraj. Dar sora ei a devenit o curvă. Nu spune aceasta Biblia? Și ce a făcut? S-a dus în lume și a născut copii. Putem spune „Amin” la aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Apocalipsa 17 vorbește despre „*curvă și fiicele ei.*” Vedeți, nu sunt băieți, ci femei, biserici. Faptul că s-a organizat a făcut-o curvă. Ea a respins Cuvântul și a devenit o curvă prin faptul că a acceptat denomițiunea. Dar copiii ei ce au făcut? Ele sunt curve, la fel ca mama lor, pentru că au făcut același lucru: au respins Cuvântul și au acceptat denomițiunea. Uitați-vă la

ficele ei, la aceste biserici!

Acum dați-mi voie să vă spun aceasta ca o prorocie. Veți înțelege? Marea ceartă din familie este pe cale să se termine și toți vor ajunge împreună, pentru că bătrâna mamă își va aduna din nou copiii. Ei vor să fie una și vor fi, pentru că sunt la fel.

În același timp, este vremea ca Biserica și Dumnezeu, Biserica și Cuvântul să devină una, fiindcă El va veni după Ea și nu după un grup „unit” ca acesta. Da, domnilor.

Trebuie să fie un bob de grâu. Înainte de a termina, vă rog să observați natura. Un om a semănat grâu.

S-a scris o carte pe care probabil mulți dintre voi, teologilor, ați citit-o. Se numește „Dumnezeul tăcut.” Necredinciosul care a scris-o spune: „Cum credeți că există Dumnezeu și în timpul epocii întunecoase a stat acolo sus și a privit cum copilașii Lui erau arși pe rug, femeile erau atârinate de păr și arse, legate de mâini și de picioare de patru boi și sfârtecate în bucăți pentru că nu au vrut să sărute crucifixul? Dacă există Dumnezeu, cum credeți că ar fi putut să stea și să privească indiferent cum ardeau acei copilași?” Vedeți gândirea firească?

Ca să poată răsări, grâul trebuie să cadă mai întâi în pământ și să putrezească. Aceasta a trebuit să facă biserica timpurie de la Rusalii: să moară și să fie pusă în pământ. Trebuia să putrezească pentru a veni din nou la Viață, este adevărat? (Adunarea spune: „Amin.”). Câți credeți că Dumnezeu lucrează paralel în natură toate lucrurile? („Amin!”).

Priviți! El a făcut pământul și îl răscumpără în același fel în care îl răscumpără pe om. Omul crede, este botezat, apoi este curățit prin sânge - acesta fiind mesajul sfințirii adus de Wesley -, și umplut cu Duhul Sfânt. Lumea este scoasă din el și

este umplut cu Duhul, care este Cuvântul. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

Dumnezeu va răscumpăra pământul în același fel.

Câți aveți banda cu „Casa viitoare a Mirelui și Miresei”? În acel mesaj, eu am adus ceea ce mi-a dat Domnul și vă dau și vouă așa cum am primit de la El.

Când Adam a căzut de la Cuvânt, pământul a fost condamnat. Propovăduirea lui Noe a adus botezul pământului cu apă. Apoi a venit Fiul și a lăsat să cadă pe el sângele Său, sfințindu-l și pretinzându-l pentru Sine, iar în final, ca să facă legătura, urmează reînnoirea care se va face prin focul care arde orice germen și toate lucrurile pe o distanță de mii de mile în aer.

Și după aceea? *„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.*

Și am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.” (Apocalipsa 21.1-2).

La fel s-a întâmplat cu Isus când a fost botezat în apă și pregătit; a fost sfințit de Tatăl, apoi Și-a ridicat mâinile și Porumbelul a venit peste Miel. Ce făcea Dumnezeu prin aceasta? Pretindea partea aceea de viață, partea pământească. Isus a mâncat pâine ca și noi. Dumnezeu Îl pretindea și nimic nu-L putea ține, nici moartea. Astfel, El a spus: *„Stricați acest templu și în trei zile îl voi ridica.”* (Ioan 2.19).

Când oamenii intră complet în Dumnezeu, nu sub vreo vrajă, nu sub niște emoții, ci când real Cuvântul și el devin una, Dumnezeu salvează acea persoană, o sfințește față de lucrurile lumii, îndepărtează tot ce este lumesc, o înnoiește prin Focul Duhului Sfânt, trăiește în ea și Se reflectă prin acea persoană, făcând din ea un

bărbat sau o femeie desăvârșită care trăiește prin Cuvânt. Vedeți, acesta este pământul curățit și răscumpărat de care Se folosește în continuare.

Priviți un bob de grâu care cade în pământ. Isus a fost acel Bob de grâu care, după ce a fost făcut desăvârșit și avea în El Viața, a căzut în pământ. Moise nu a înviat; Adam nu a înviat; niciunul nu a înviat, dar Cel desăvârșit care a reflectat Cuvântul în orice fel, a trăit prin acel Cuvânt. Câți din voi puteți spune „Amin” la aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). El a trăit prin fiecare Cuvânt. Și ce s-a întâmplat? L-au băgat în mormânt, dar trei zile mai târziu, El l-a deschis și a ieșit afară. Vedeți?

Acum, Biserica vine din nou la Cel desăvârșit, pentru răpire. Ce s-a întâmplat după ce Biserica a căzut în pământ, la Niceea, când s-a organizat prima dată? Ce a făcut ea? A ieșit din nou într-o înviere temporară și prin Luther a încercat același lucru pe care l-a încercat prin Noe. Dar ce s-a întâmplat? A alunecat din Cuvânt și s-a organizat. Poate spune cineva „Amin” la aceasta? (Adunarea spune: „Amin.”).

Este ca atunci când răsare grâul. Ce se vede pe câmp când răsare grâul? Două frunzulițe. Acum fiți atenți, fiindcă vom urmări naturalul și spiritualul, pâinea naturală și Pâinea duhovnicească. Cum poate fi acest Om, Pâine. Fiți atenți!

Când a răsărit biserica, era doar o frunzuliță, așa că ceea ce a ieșit din pământ nu semăna deloc cu grâul care a fost pus în pământ, dar era un stadiu al vieții lui. Înțelegeți? Semănătorul privește câmpul și spune: „O, am o recoltă bună de grâu!” Dar el nu are recolta, decât potențial. Ce s-a întâmplat în continuare? A urmat Zwingli, o altă mișcare după cea a lui Luther, dar încă nu s-a schimbat nimic; era tot o frunză. Apoi tulpina a adus mai multe frunze: Calvin și așa mai departe, iar în final, biserica anglicană a scos toate frunzele; și toate semănau între ele.

Ce a urmat mai departe? Au început schimbările și la un moment dat a apărut o învelitoare. O putem numi învelitoare și de ea a început să atârne puțin polen. Învelitoarea aceasta semăna cu bobul care a fost pus în pământ, comparativ cu frunza. Este adevărat?

Mesajul lui Wesley era mai aproape de Biblie, este adevărat? Și ce sunt acele mici învelitori? Metodistii, wesleienii, nazarinii, sfinții pelerini, unitatea frățească și toate celelalte mișcări ale sfințirii. Dar ce s-a întâmplat și cu ele? S-au organizat și au murit. Ce a ieșit după aceea? Cei de la Rusalii. Tu spui: „O, frate!”

Eu spun aceasta cu respect și cu dragoste și fie ca Tatăl ceresc despre care v-am vorbit și care este prezent aici, să mă judece dacă vorbesc așa ca să prejudiciez pe cineva. Dar dacă spun adevărul, să mă binecuvânteze și să vă lase să vedeți aceasta dacă sunteți rânduiți pentru Viață.

Când iese prima dată, învelitoarea aceea arată ca bobul de grâu, este adevărat? Dar ce este? Nu este bobul, ci este Matei 24.24: *„atât de aproape încât dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela și pe cei aleși.”* Deci arată ca și bobul, dar dacă tragi jos ce este peste el, vei vedea că este numai învelitoarea și că arată ca și bobul. Câți din voi știu că acesta este adevărul? Sigur că da. Aceasta este numai pleava.

Fraților pentecostali, aș vrea să nu mă înțelegeți greșit, dar acesta este adevărul. Tu nu poți contrazice natura, fiindcă ea Îl mărturisește în toate pe Dumnezeu, fiindcă El este Creatorul ei.

Priviți acum acea pleavă. Ce a făcut? A vorbit în limbi și s-a purtat ca la Cincizecime, dar dacă iei acest lucru jos și îl tai, are multe învelișuri în el. Când le tragi, uită-te pe dosul lui, fiindcă dacă ai niște ochelari buni, vei vedea că acolo este un mugur minuscul, acela fiind bobul adevărat.

Acel înveliș trebuie să protejeze bobul. Aceste învelișuri lucrează în armonie, dar sunt pentru protecția bobului.

Bobul a ieșit din pământ prin luterani, prin aceste biserici, prin Wesley și cei de acolo și apoi prin înveliș care arată aproape perfect. Nu-i de mirare că Isus a spus: *„...i-ar înșela chiar și pe cei aleși.”* Arată ca și bobul și este exact în locul în care

trebuie să fie bobul, dar ce s-a întâmplat? A făcut la fel ca ceilalți de dinainte, s-a organizat. Ce a devenit? Un suport pentru bob.

Orice istoric știe că nici o trezire nu ține mai mult de trei ani, după care se organizează. Frați și surori, din câte știu, în acești cincizeci de ani de când a început această trezire, nu a ieșit nici o organizație din ea. Nu mai sunt alte organizații și nici nu vor mai fi. Aceasta este ultima.

Penticostalii trebuiau să fie acolo ca să protejeze trezirea aceasta. Unde am fi ajuns cu un Mesaj ca acesta dacă nu ar fi fost un penticostal să-l creadă? Priviți ce s-a întâmplat la râul Ohio în anul 1933. Vedeți?

Scuzați-mă, dar trebuie să știți adevărul. Am deja cincizeci și cinci de ani și nu mai am prea mult timp la dispoziție, dar aceste benzi vor dăinui atunci când nu voi mai fi și veți vedea dacă este corect sau nu, și dacă sunt un slujitor adevărat sau un proroc fals. Eu nu v-am spus încă nimic care să nu se fi întâmplat, și tot așa se va întâmpla și de data aceasta.

Pleava este un suport. Trebuie să fie. Dar când începe să crească bobul... Este la fel ca prima biserică. Ea a fost un suport pentru Isus, dar când a început să le spună adevărul, s-au despărțit de El, nu au mai colaborat. De ce? Așa trebuia să fie pentru ca grâul să stea în soare, grâul spiritual să stea în Fiul, să devină galben și să fie făcut Cuvânt; Dumnezeu făcut trup să fie adevărat.

„...cine va crede în Mine, va face și el aceste lucruri.” Ce devine biserica ce trăiește prin acest Cuvânt, în mod corect, nu prin organizație, ci prin prezența Cuvântului, a Fiului? Același Cuvânt care a căzut jos în ziua Cincizecimii.

Nu ne învață Maleahi 4 că înainte de a venit ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare, se vor întâmpla aceste lucruri? Câți știu aceasta? El va întoarce inima copiilor la credința părinților, este adevărat? La credința originală de la

Cincizecime.

Isus a spus în Luca 17.30 că atunci Se va descoperi din nou Fiul omului, nu o organizație, ci Fiul omului, Cuvântul viu printre oameni. Înțelegeți?

Cuvântul însuși Se face trup în voi și sunteți reflecția Lui în această oră, Mesajul, reflecția Lui. Deci trăiți Viața care era în Isus Hristos, fiindcă sunteți în prezența Fiului. Ce se întâmplă după aceea?

Ce s-a întâmplat cu biserica aceea? În final, învelișul se trage deoparte de lângă bob, când începe să se manifeste. De ce? Pentru că Viața din pleavă merge în bob. Vedeți? Viața nu Se schimbă, ci doar suportul se schimbă, se organizează. Vedeți, frunzele, tulpina și pleava s-au schimbat, dar bobul nu se poate schimba. trebuie să fie o slujbă exact pe Cuvânt, așa cum a fost și El pe Cuvânt, și cum a fost prima biserică pe Cuvânt, umplută cu Duhul, hrănită cu Cuvântul, nu cu o hrană denominațională, ci hrănită cu Cuvântul! Aici este natura și Cuvântul lui Dumnezeu. El este Pâinea: *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”*

Acum, înainte de a începe rugăciunea pentru bolnavi, vreau să vă spun un lucru. Pleava trebuie să se depărteze de bob, pentru că aceasta este legea lui Dumnezeu. Câți pot spune „Amin” la aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Pleava trebuie să se tragă de pe bob pentru că acesta se maturizează. Este sus. Pleava este numai un suport, un purtător al Vieții până la bob. Acesta este motivul.

În ce timp trăim, prieteni? Am avut o trezire de cincizeci de ani. Câți pot spune „Amin” la aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Ce organizație s-a ridicat? Niciuna. Ei au încercat să mă convingă să facem o organizație. Nu, eu nu! Cred că nu au știut cu cine vorbesc.

Aceștia s-au dus sus în Canada și au luat câțiva frați de la ploaia târzie, și au murit

chiar acolo. Vă amintiți de frații de la ploaia târzie? Ce a obținut organizația lor? Milioane de convertiți, sclavi lor și crezurilor lor, au devenit bogați cu clădiri de milioane de dolari și alte lucruri de felul acesta, apoi spun: „Vine Domnul!” și trimit predicatori la seminarii ca să-i educe în teologie. Au devenit pleavă.

Dar mulțumim Domnului că bobul merge mai departe. Și dacă Cuvântul, timpul în care trăim și natura, adevăresc împreună aceste lucruri, cât timp mai avem?

Știți ceva? Eu aud combina Consiliului Mondial care le va separa. Ce va face el? Îi va lua de pe pleavă. Mireasa are un lift care o așteaptă și o va duce Acasă într-una din aceste dimineți. O, da! Dacă înțelegeți, spuneți „Amin!” (Adunarea spune: „Amin!”).

Știu că lumea nu crede aceasta, nu poate să creadă. Îmi pare rău pentru ei dar Isus a spus că *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl; și tot ce-Mi dă Tatăl, va veni la Mine.”* (Ioan 6.44,37). Dacă numele lui este în Cartea Vieții, va recunoaște cu siguranță. Trebuie s-o facă, pentru că a trecut deja prea mult, și a fost adevărit atât de desăvârșit încât nu mai este nici o îndoială că este Adevărul.

Noi nu vom mai avea organizații pentru că toate vor intra într-una singură. Și la ce bun? Ce se va întâmpla cu paiele? Vor fi arse, pentru că Isus a spus: *„Îngerii vor strânge grâul în grâнар, dar pleava o vor arde într-un foc care nu se stinge.”* (Matei 3.12).

Ce se întâmplă mai întâi? Îngerii merg și leagă mai întâi întârziții, este adevărat? El îi leagă într-o mare organizație, nu în organizații.

Grâul este aici. Mulțumim lui Dumnezeu că grâul este aici, Hristos este aici și ne dă Cuvântul Său care este adevărul. Grâul este aici și se maturizează stând în prezența Fiului.

Dacă o atingi, pleava se trage deoparte zicând: „Nu vrem să avem nimic a face cu aceasta!” Dar tu trebuie să ai de-a face.

O, frate, intră în grâu, lasă viața care este în tine să intre în grâu! Nu vrei? Crede-L pe Dumnezeu. Stai cu Dumnezeu! Să nu-ți pese, indiferent ce spune cineva.

Odată am citit o poveste în care se spunea că era un doctor bun care era atașat de oamenii sărmani. Și ce făcea ori de câte ori vreun sărac nu putea să-și plătească datoriile? trecea cu cerneală roșie: „Este iertat de datorii!” În final, doctorul a murit iar soția lui era altfel, era mai arogantă, așa cum este biserica de astăzi.

Astfel, ea s-a dus, și-a luat un avocat și i-a chemat pe toți și i-a dat în judecată ca să fie siliți să plătească acele datorii.

Judecătorul a luat una din acele rețete și a spus: „Vino încoace, doamnă. Este aceasta cu cerneală roșie semnătura soțului tău?”

„Da, domule, este.”

„Ei bine, în toată țara nu există nici un complet de judecată care să-i condamne, pentru că sunt liberi.”

Vedeți? Lăsați-i să spună ce vor, pentru că El a semnat Cuvântul cu propriul Său sânge și nimic nu poate anula aceasta. Noi suntem liberi!

Să ne rugăm. (Un frate are o prorocie). Amin. Acum să ne plecăm capetele.

Odată, în zilele împăraților, s-a ridicat unul și a adus o prorocie în care le-a spus

unde să-l întâlnească pe vrăjmaș ca să-l doboare. Dacă am înțeles corect, este un singur loc unde poți să te întâlnești cu vrăjmașul, și acesta este în Cuvânt. Acolo încearcă el să te întâlnească, dar tu îl înfrunți cu „Așa vorbește Domnul!”

Este târziu, aproape de amiază și nu mai am timp să fac o chemare la altar, dar în timp ce aveți capetele plecate și ochii închiși, vreți să ridicați mâna și să spuneți: „Vreau să fiu o parte din El. Vreau să mă alătur Lui și Cuvântului Său, indiferent ce se va întâmpla sau ce va spune cineva.” Domnul să vă binecuvânteze. Cred că procentul este de sută la sută.

În timp ce avem capetele plecate și ne gândim la aceste lucruri, să murmurăm încet acest cântecel. Toată lumea să se roage.

Binecuvântată fie legătura care leagă (Acesta este Cuvântul).

Inimile noastre în dragostea creștină

Care este ca și cea de sus.

După cum Eu și Tatăl suntem una, și tu ești una cu El.

Când suntem prizoniți,

Durerea este în noi

Dar în inimă avem încă bucurie

Și nădejde că ne vom revedea.

Dacă este cu voia Domnului, duminica viitoare la Flagstaff, Arizona. Îl iubiți? (Adunarea spune: „Amin!”).

Atunci să rămână așa. Biblia spune că „*toți cei care au crezut și au primit Cuvântul...*” Vedeți? Eu nu pot spune cine este și cine, nu. Depinde de voi. Dar dacă vă țineți de vreun crez metodist, baptist, penticostal sau oricare altul, și este contrar Cuvântului, vă rog, oameni buni să vă întoarceți astăzi de la aceasta! Nu vreți să vă întoarceți? Întoarceți-vă către El! Nu lăsați nici un cuvânt să vă rupă de părtășia cu Hristos și fie ca Duhul Său să se îndure.

Dumnezeule Tată, oamenii aceștia au stat aici mult timp. Aceasta îmi amintește de Pavel care a predicat toată noaptea Evanghelia, iar un tânăr a adormit și a căzut pe fereastră și a murit. Atunci Pavel s-a dus, s-a pus cu trupul peste tânăr, și a spus: „Să vină viața înapoi în El.”

Tată, aici sunt bolnavi și suferinzi care au nevoie de rugăciune pentru trupurile lor. Dumnezeule, Te rog să faci să nu mai aștepte până la adunarea viitoare. Cuvântul este întotdeauna aici, și El este Hristos. Te rog să-i vindeci pe fiecare dintre ei, astfel încât să plece toți sănătoși. Îndură-Te, Dumnezeule! Binecuvântează-le eforturile, fiindcă nu ar fi stat aici și nu ar fi ascultat dacă nu ar fi crezut.

Doamne, ei au ridicat mâna în semn că cred, deci fie ca ei să primească în inima lor, fiecare lucrător și fiecare laic. Îndură-Te, Tată, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Îl iubesc, Îl iubesc, (El mi-a scris numele acolo sus)

Că întâi El m-a iubit

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Îl iubiți? Să cântăm din nou, în timp ce ne întoarcem și dăm mâna unul cu altul. Spuneți: „Dragă pelerin, mă bucur să te văd în dimineața aceasta. Eu Îl cred pe Hristos, Îl crezi și tu?” Spuneți ceva de felul acesta, apoi să cântăm din nou.

(Fratele Branham dă mâna cu ceilalți în timp ce se cântă.).

Am terminat cu lumea, începând de astăzi? Am terminat cu moda lumii? Am terminat cu toate nimicurile, cu strălucirea și cu transformarea Evangheliei în ceva comercial? Am terminat cu acestea? Să-L cunosc pe El este Viața.

Eu Îl iubesc, voi Îl iubiți? (Adunarea spune: „Amin”). O, cât Îl iubim!

Acum voi preda serviciul fratelui Carl. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Nădăjduiesc să vă revăd la Tucson, iar dacă nu, ne vom revedea în slavă. Amin.

- Amin -